

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τρίμηνη Πολιτιστική έκδοση του Εξωραϊστικού και Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής
Γραφεία: Γλάδστανος 10 Αθήνα Τ.Κ.10677· Τηλ: 210- 3831446 - 210- 5025251 <http://www.geocities.com/tokakouri> - e-mail: tokakouri@yahoo.gr & igonos@softlab.ntua.gr

Χρόνος 11ος • Αριθμός φύλλου 41 • Δεκέμβριος 2006 - Ιανουάριος - Φεβρουάριος 2007

Ελευθερία: «Ελευθερία είναι το δικαίωμα να πράττεις ό,τι δε βλάπτει τον άλλον» Λακωντιάν

Μεταλοβδομάδα

Από τα παιδικά μας χρόνια κουβαλάμε αναλλοίωτες εμπειρίες απ' όλες τις φάσεις της ζωής μας: από τους γονείς μας στο σπίτι, στις σχέσεις με τη γειτονιά, στο σχολείο, στ' αλώνια τα καλοκαίρια, στα πανηγύρια, στα ζώα, στα χωράφια, στις γιορτές, στον τρύγο κ.λπ.

Οι εμπειρίες όμως απ' το Μεγαλοβδόμαδο έχουν μια ιδιαιτερότητα, μια κάποια ιερότητα στη μνήμη μας.

Μεγαλοβδόμαδο! Σ' όλο το χωριό υπήρχε η συναίσθηση του Μεγάλου και του Ιερού.

Τα σπίτια και οι αυλές έπρεπε ν' αστράφτουν από καθαριότητα για την υποδοχή του Πάσχα. Ακόμα σήμερα, πολλές φορές, νιώθω έντονα τη μυρωδιά της "αλυσίβας" απαραίτητης για την πάστρα του νοικοκυριού. Επειτα η νηστεία και η λιτότητα στο τραπέζι μάς προετοιμάζαν για τη θεία κοινωνία της Μεγάλης Πέμπτης. Όχι λάδι, τίποτα το αρτησίμο. "Ο Χριστός υποφέρει" έλεγε η γιαγιά. Και εμείς νιώθαμε τη "χαρμολύπη" να μας λούζει σ' ένα μεγαλειο και ήμασταν ευχαριστημένα με το ψωμί βουτηγμένο λίγο στο πετιμέζι.

Ήταν και οι βραδινές ιεροτελεστίες. Ακόμη ξεχωρίζω τους ιδιαίτερους ήχους της καμπάνας στ' αυτιά μου πολλές φορές που μας καλούσε το απόβραδο στην ταπεινά φωτισμένη απ' τα αγιοκέρια τότε εκκλησία, του Αγίου Κωνσταντίνου που πενθούσε, να προσκυνήσουμε το Νυμφίο, να παρακολουθήσουμε τα «Δώδεκα Ευαγγέλια» τα προσδιορισμένα από τα δώδεκα αναμμένα κεράκια επάνω απ' την Ωραία Πύλη, που έσβηναν ένα ένα μετά την ανάγνωση του Ιερού Ευαγγελίου. **Μεγάλη Πέμπτη.**

Να παρακολουθήσουμε τη Σταύρωση του Κυρίου και τη **Μεγάλη Παρασκευή** να ξεχυθούμε παιδάκια στο Νεκροταφείο και στις γειτονίες να μαζέψουμε ανοιξιάτικα λουλούδια να στολίσουμε τον Επιτάφιο.

Όλα αυτά που βλέπαμε και που ζούσαμε, μαζί με τον κόσμο της ποίησης και των συμβόλων της εικόνας και της δραματουργίας, της νηστείας και της καθάρσης μας οδηγούσαν σε μια εμπειρική ψηλάφηση του θείου.

Εκφράζαμε όλοι μαζί στην εκκλησία την αγάπη μας ως ανταπόκριση στη μεγάλη αγάπη του

Θεού για τον κάθε άνθρωπο. Στην αγάπη που τον ανέβασε στο Σταυρό. Στη Μεγάλη Εβδομάδα ο Θεός γνωρίζεται όχι με νοητικές αναγωγές στην αιτιώδη αρχή των αισθητών, αλλά μόνο ως Νυμφίος, ως Θεάνθρωπος, ως προσωπικός Θεός. Όλο αγάπη.

Γνωρίζουμε το Θεό καλλιεργώντας μια σχέση αμεσότητας ο καθένας, όχι κατανοώντας μια έννοια. Όπως η μάνα μας είναι μια σχέση δεν είναι έννοια. Μια σχέση, που φτάνει στη θυσία για το παιδί της, για το άριστο της ζωής.

Κρατάμε αυτή τη σχέση με το Θεό ζωντανή μέσα μας και κρατάμε αποστάσεις από τις παιδαριώδεις των «προσδευτικών μας» αθέων ιδέες, που ικανοποιούνται με τη μεταφυσική της «τυχαιότητα», την άλογη «ευθυπαρξία» και «αυτονομία» της φύσης, το παράλογο της ύπαρξης και της προσωπικής ζωής.

Η Μεγάλη Εβδομάδα των Ορθοδόξων είναι μια χειραγώγηση στην εμπειρική ψηλάφηση του όντως υπαρκτού και πραγματικού! λέει ο Χρ. Γιανναράς.

Γωγώ Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ

Προσκυνητές στην Παναγία της Έλωνας

Η ημερήσια εκδρομή μας στο μοναστήρι της Παναγίας της Έλωνας, μια πρωτοβουλία και προσφορά του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου προς το πλήρωμα της Εκκλησίας, ήταν δώρο Θεού για όλους μας. Η υπόσχεση που μας είχε δοθεί πριν από αρκετό καιρό «έλαβε σάρκα και οστά» στις 3 Μαρτίου, ημέρα Σάββατο.

Η νεωκόρος μας είχε αναλάβει την εγγραφή των εκδρομικών και η συμμετοχή ήταν πολύ πρόθυμη. Έτσι νύχτα σχεδόν εκείνο το Σάββατο, στις 5:00 π.μ., σαν σκιές ξεχυθήκαμε από τα σπίτια μας πενήντα δυο άνθρωποι, κυρίως γυναίκες και συγκεντρωθήκαμε στο καφενείο του Δημήτρη Σταθούλη.

Όταν ήρθε το τουριστικό λεωφορείο, με τάξη και διακριτικότητα μπήκαμε και καταλάβαμε τις

θέσεις μας, χωρίς προστριβές και παρεξηγήσεις. Αρχηγός μας ο πατήρ Νικόλαος, που ξεκίνησε τη μέρα με πρωινή προσευχή και στη συνέχεια στη θέση του συνοδηγού ήταν ο Ξεναγός μας. Το πρωί παρά τη διάχυτη χαρά, υπήρχε σοβαρότητα και περισυλλογή, μια και οι περισσότεροι είχαν προετοιμαστεί, για να κοινωνήσουν.

Η διαδρομή, όταν πια φάτισε, ήταν πολύ όμορφη. Από το Άστρος κι έπειτα ταξιδεύοντας νότια προς το Λεωνίδιο δεξιά μας υψώνονταν πανύψηλα βουνά με όρθιους βράχους και αριστερά μας χαμηλά απλωνόταν γαλήνια και αρυτιώδη η απέραντη θάλασσα. Σε κλειστούς απάνεμους κολπίσκους υπήρχαν εγκαταστάσεις ιχθυοτροφείων. Η ανατολή μας βρήκε ενώ πλησιάζαμε προς το

Συνέχεια στη σελ. 7

Μηνύματα εκπορευόμενα από την Επανάσταση του 1821

Το '21, από τις πιο κορυφαίες στιγμές του Ελληνικού Έθνους, αθάνατες στιγμές της ελληνικής ιστορίας, εκπέμπει πολλά μηνύματα. Μηνύματα που σπάνια αποτυπώνονται από τις δηλώσεις των πολιτικών, μετά την παρέλαση: οι πολιτικοί μας, συνήθως απομονώνουν μια πτυχή του Αγώνα και την αξιοποιούν κατά τέτοιο τρόπο

ώστε να καταστήσουν το δικό τους πολιτικό μήνυμα πειστικό.

Καταφεύγοντας όμως στα απομνημονεύματα του Μακρυγιάννη, του Κολοκοτρώνη, του Φωτάκου, στην Ιστορία της Επανάστασης, που συνέγραψε ο Σπυρίδων Τρικούπης βρίσκουμε αλήθειες που μας δίνουν μηνύματα

Συνέχεια στην 4η σελ.

Γιάννης Μακρυγιάννης

Με την ευκαιρία του εορτασμού της εθνικής παλιγγενεσίας ο νους μας στρέφεται σε έναν από τους χαρακτηριστικούς αγωνιστές του 1821, το στρατηγό Μακρυγιάννη. Τον ρουμελιώτη αγωνιστή που ενσαρκώνει όσο κανείς την ελληνική ψυχή τον άσβεστο πόθο της για ελευθερία και δικαιοσύνη, τη γενναιότητα, την καλαισθησία, την ανθρωπιά της.

Σταχυολογώ μερικά αποσπάσματα από τις πνευματικές του υποθήκες, που αποτελούν το καταστάλαγμα της λαϊκής σοφίας, είναι άκρως διδακτικές και πάντα

εφήμερες:

«Ένα πράμα μόνον με παρακίνησε κι εμένα να γράψω ότι τούτην την πατρίδα την έχομεν όλοι μαζί, και σοφοί κι αμαθείς και πλούσιοι και φτωχοί και πολιτικοί και στρατιωτικοί και οι πλέον μικρότεροι άνθρωποι: όσοι αγωνιστήκαμεν, αναλόγως ο καθείς, έχομεν να ζήσομεν εδώ. Το λοιπόν δουλέψαμεν όλοι μαζί, να την φυλάμεν κι όλοι μαζί και να μην λέγει ούτε ο δυνατός «εγώ» ούτε ο αδύνατος. Ξέρετε πότε να λέγει ο καθείς «εγώ»; Όταν αγωνιστεί

Συνέχεια στην 4η σελ.

Ετήσια εκδήλωση του Συλλόγου μας

Ο Σύλλογός μας πραγματοποίησε με μεγάλη επιτυχία την Κυριακή 4 Φεβρουαρίου 2007, στις 12 το μεσημέρι, στην εξοχική ταβέρνα «ΜΩΡΙΑΣ» στην Πάρνηθα, συνεστιάση και κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας.

Ομαδικά έφθασαν οι Κακουραίοι με τις οικογένειές τους και τους φίλους τους. Στην είσοδο του κέντρου τους υποδέχτηκε με ενθουσιασμό το Δ. Σ. του Συλλόγου. Η παρουσία γνωστών και αγαπημένων προσώπων, η θαλαπωρή του χώρου - έξω έπεφταν πυκνές οι νιφάδες απ' το χιόνι -, η ζωντανή μουσική, έκαναν το κυριακάτικο αυτό απομεσήμερο ιδιαίτερα ευχάριστο.

Η πρόεδρος του Συλλόγου κα **Ελένη Δάμη**, αφού καλωσόρισε και ευχαρίστησε τους παρευρεθέντες για τη συμμετοχή τους, απηύθυνε θερμό χαιρετισμό με ευχές για τον καινούργιο χρόνο.

Στη συνέχεια, αναφέρθηκε στο ιστορικό και στη δράση του Συλλόγου, καθώς και στο σημερινό του στόχο, την ίδρυση γηρο-

κομείου στο χωριό.

Τελειώνοντας, κάλεσε το Δήμαρχο κ. **Τσαγγούρη**, ο οποίος απηύθυνε χαιρετισμό και υποσχέθηκε ότι θα είναι συμπαραστάτης στο Σύλλογο και στο χωριό.

Ακολούθησε η κοπή της πίτας από την πρόεδρο. Τις πίτες προσέφεραν, όπως κάθε φορά η πατριώτισσά μας κ. **Βασιλική Παπανικολάου και ο σύζυγός της κ. Σιέμος**. Τους ευχαριστούμε πολύ.

Το τραπέζι ήταν πλούσιο σε εδέσματα και το ψωμί κακουραϊκό. Γευτήκαμε ένα υπέροχο ψωμί που ζύμωσαν για μας οι: **Αικατερίνη Δάμη, Αννιώ Λαγούση, Ντίνα Λαγούση, Αγγελική Κ. Νάγου, Βασιλική Κ. Παπαγεωργίου, Έφη Σπυροπούλου**. Τις ευχαριστούμε θερμά. Η διασκέδαση συνεχίστηκε μέχρι τις 6 μ.μ. με μόνη διακοπή την καθιερωμένη λαχειοφόρο αγορά με πλούσια δώρα.

Ευχαριστούμε όλους όσους μας τίμησαν και συνετέλεσαν με τη συμμετοχή τους στην επιτυχία αυτής της εκδήλωσης, ενισχύο-

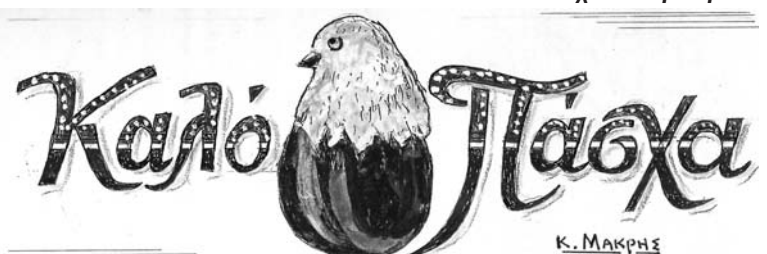

Το βιβλίο του Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής για τα 30 χρόνια δράσης 1977-2007

ντας έτσι οικονομικά τον σύλλογό μας. Θα σας περιμένουμε σε επόμενη συνάντησή μας.

Ειρήνη Μπρότση

Συνέχεια στην 5η σελ.

Κακουραίοι, Αγκαλιάστε στοργικά την εφημερίδα των Αρτεμισιωτών, το ΚΑΚΟΥΡΙ. Αυτή μας αδελφώνει, μας ταξιδεύει στ' όμορφο χωριό μας και κάνει τη φωνή μας ν' ακούγεται μακρύτερα και περισσότερο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

— Ο Γεώργιος Γκόνος και η Κων/να Κολιοπούλου στις 27-12-2006 απέκτησαν κορίτσι.
Να τους ζήσει.

Βαπτίσεις

Στις 12 Νοεμβρίου στις 11 το πρωί, ο Ταμίας του Συλλόγου μας **Κώστας Γ. Ηλιόπουλος και η γυναίκα του Βαγγελίτσα**, βάφτισαν τη μοναχοκόρη τους, στον Ι. Ν. Τιμίου Σταυρού Κυψέλης.

Ενώπιον πολλών συγγενών και φίλων η νονά Γεωργία Μιτζινίκου έδωσε στη νεοφώτιστη το όνομα Γεωργία.

Μετά το μυστήριο ακολούθησε τραπέζι και γλέντι στο κέντρο "ΣΥΝΤΡΙΒΑΝΙ" στο Πολύγωνο.

Το Δ.Σ. εύχεται στους ευτυχείς γονείς και αδέρφια Γιάννη και Αλέξανδρο να τους ζήσει και να την καμαρώσουν όπως επιθυμούν.

Θάνατοι

• Πέθανε η **Σταθούλη Θεοδώρα** του Σπύρου στην Αθήνα στις 11-12-2006.

• Πέθανε ο **Σταματόπουλος Χαράλαμπος** του Χρήστου στην Τρίπολη στις 16-12-2006.

• Πέθανε ο **Σίμος Βασίλειος** του Γεωργίου στην Τρίπολη στις 21-12-2006.

• Απεβίωσε η **Ρόκκα Φωτεινή** του Δημητρίου στην Τρίπολη στις 3-2-2007.

• Στις 20 Ιανουαρίου 2007 πέθανε η **Φωτεινή Πάρχα**, το γένος Δούρου Κωνσταντίνου. Γεννήθηκε στο Κακούρι και παντρεύτηκε στο Λεβίδι, τον Μιχάλη Πάρχα. Απέκτησε μία κόρη, την Αλεξάνδρα και ζούσε στην Αθήνα με την οικογένεια της κόρης της.

Εκφράζουμε τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια στους οικείους τους.

Προσέφεραν στο Λαογραφικό Μουσείο

— Η **Λίτσα Τασιοπούλου** πρόσφερε 1 δίσκο ξύλινο σκαλιστό.

— Η **Γεωργία Παπαγεωργίου - Μακρή** πρόσφερε 1 πίνακα ζωγραφικής, 2 βάζα για καφέ και ζάχαρη.

— Η **Σιοροβίγκα Ευανθία** πρόσφερε 2 φουστάνια αλατζένια υφαντά και 1 φούστα αλατζένια υφαντή.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Κοσιάνη Σοφία	.....Ευρώ 40	Συμπρούκος Αντ. Γιώργος	...50
Καζάκου Βασιλική	100	Λαγούσης Σπ. Βασίλης	...20
Γεωργιοπούλου Ιωάννα	100	Ρόκκα Μαργαρίτα	20
Σταματόπουλος Ευάγγελος	..50	Δάμη Αικατερίνη	10
Βλάχου Δημήτρα	20	Κακαρικού Ελένη	25
Παπανικολάου Βασιλική	20	Βλάχου Τρισεύγνη	20
Λαγούσης Σπύρος	40	Βλάχος Σταύρος	20
Κωτσοβός Μιχάλης	50	Ψαρράς Δημ. Ιωάννης	20
Σταματοπούλου Κωστούλα	..20	Μπουρτσουκλής Διον. Ανδρέας	50
Μπενεχούτσου Μαρία	50	Ζάχος Κώστας	100
Ψαρράς Χρήστος	30	Σταματοπούλου-Μάρου Θ.	
Σταματοπούλου Σταμάτα	...20	Ευσταθία	20
Ψαρράς Σωτήρης	50	Παπαγεωργίου Γεώργιος	
Κολιοπούλου-Κουτσουριδάκη		και Αριστέιδης	30
Θεοδώρα	50	Χρόνη Κ. Κατερίνα	20
Κολιοπούλου-Τζιούρα Ιουλία	..20	Γιαννουλάκης Κώστας	40
Νάτσης Γεώργιος	40	Σταματοπούλου Π. Γεωργία	..20
Δάμη-Νάτσου Ευγενία	30	Μπουρτσουκλής Χ. Θεόδωρος	20
Γκόνος Φώτιος	25	Ρόκκας Μ. Νίκος	20
Κωτσοβού Βαρβάρα	50	Ρόκκας Η. Γιάννης	50
Κωτσοβού Γρηγορία	50	Μπουρτσουκλή Ν. Ματίνα	..20
Νάγος Ι. Γεώργιος	20	Ρόκκα Χ. Γεωργία	10
Κουτρουμελής Νικ.	50	Γκόνου Ανδρ. Μαρία	20
Παπαγεωργίου-Μακρή		Σπυροπούλου Αν. Μαργαρίτα	..20
Γεωργία	200	Κολιόπουλος Θ. Κώστας	20
Ξυνού-Ψαρρά Κωστούλα	20	Κουσιάκης Θ. Κων/νος	20
Σιοροβίγκα Ευανθία	10	Παυλής Αλκιβιάδης,	
Σιοροβίγκας Δημήτρης	20	Δημήτρης και Γεωργία	30
Μπρότσης Γιώργος	30	Σταθούλης Παναγιώτης	...150
Σπυροπούλου Χρυσολένη	...100	Καραντούνη Σοφία	20
Α/φοί Χρόνη	50	Σχίζα-Τζαβάρια Παναγιώτα	...50
Οψιμούλης Γιώργος	100	Ρόκκας Χ. Βασίλης	50

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τριμηνιαίο δελτίο

Ιδιοκτησία
Σύλλογος Αρτεμισιωτών
Αττικής
Γλάδστωνος 10 Αθήνα 10677
Τηλ: 210 3831446
Εκδότης:
Γωγώ Παπαθεοδώρου - Καραγιάννη
Τηλ: 210 5025251

Ετήσιες Συνδρομές: 6
Εξωτερικού Δολ. 30

Συντακτική επιτροπή:

Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη
Γωγώ

Ελένη Δάμη - Ζαρόκωστα

Σταματόπουλος Γιάννης Δημ.

Ρόκκας Γιώργος Ηλ.

Μπενεχούτσου Κωστούλα

Μπρότση-Αλωνιστιώτη Ειρήνη

....

Ηλεκτρονική Σχεδίαση Εντύπου

Εκδόσεις-Γραφικές τέχνες Καρπούζη

Καρπούζη Αριστέα & ΥΙΟΙ Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 Ίλιον (Ν. Λιόσια)

• Τηλ-Fax: 210 2619003 -210 2619696

e-mail: karprouzi@otenet.gr

Σ' αυτούς που έφυγαν

Χαράλαμπος Χρ.
Σταματόπουλος (Κινέζος)

Αγαπητέ Χαράλαμπε,
Φαίνεται ότι ο Χάρος ζήτησε το ζεμπέκικο που χόρευες το καλοκαίρι στην πλατεία του χωριού και σε πήρε για τον άλλο κόσμο για να το χορέψεις και εκεί. Εφυγες όρθιος, ο θάνατος σε βρήκε με καθαρό μυαλό μέχρι την τελευταία σου πνοή που την αφήσες στην αγκαλιά του γιου σου, στα 89 σου χρόνια.

Ήσουν αξιοπρεπής και λεβέντης στη συμπεριφορά σου, ακέραιος στις σχέσεις σου, ευγενικός και ευχάριστος στις συναναστροφές σου, διακριτικός και ευπροσήγορος.

Υπήρξες δραστήριο μέλος της κοινότητας του χωριού μας, αφού για χρόνια ήσουν γραμματέας του Γεωργικού Συνεταιρισμού και ενεργό μέλος του, τότε που ο Συνεταιρισμός ήταν στις δόξες του. Η μεγάλη σου αγάπη ήταν το εμπόριο των αγροτικών προϊόντων, που σου έδινε η Κακουραϊκή γη, που με πάθος καλλιεργούσες. Έτσι κάθε Κυριακή φόρτωνες τον αγρότη σου και μέσα από του Σίνα ανηφορίζες στη λαϊκή αγορά του Λεβιδίου, μέχρι και το τέλος της ζωής σου.

Είχες όμως και μια άλλη αγάπη, αυτή των παραδόσεων του χωριού μας και έκανες ό,τι μπορούσες για να διαφυλάξεις την πολιτιστική κληρονομιά του.

Κράτησες για πάνω από 50 χρόνια το βιβλίο πράξεων του Γεωργικού Συνεταιρισμού στα συρτάκια σου, τότε που άλλοι τα αντίστοιχα τα πετάζανε στα σκουπίδια και τα παρέδωσες με αγάπη και προθυμία στο Σύλλογό μας. Έτσι σήμερα το βιβλίο αυτό βρίσκεται στο μουσείο του Ξενώνα και είναι ένα κειμήλιο για το χωριό μας.

Τίποτα δεν κράτησες για τον εαυτό σου από αυτά που γνώριζες. Έτσι το καλοκαίρι του 2005 μας πήγες και μας έδειξες την "Τρούπα του Τσιάνγκα" που ελάχιστοι συγχωριανοί γνωρίζουν την εισοδό της.

Συnergάστηκες μαζί μου για να φτιάξουμε το γενεαλογικό δένδρο του χωριού που με προθυμία και χωρίς ίχνος κούρασης παρά την ηλικία σου, πρόσφερε τις γνώσεις σου που ήταν πολύτιμες.

Πάντα σε διέκρινε μια λαχτάρα να διηγηθείς στους νεότερους όσα γνώριζες, και γνώριζες πολλά, για το χωριό μας και τις παραδόσεις του.

Πολέμησες κληρωτός στο Αλβανικό έπος και είχες ωραίες ιστορίες να διηγηθείς.

Χαράλαμπε ήσουν ένας ένθερμος Κακουραϊός και ένας γνήσιος απόγονος των Σταματοπουλαίων. Έφτιαξες, στο διάβα της ζωής σου, μαζί με την αγαπημένη σου γυναίκα, Νικολέτα, μια ωραία οικογένεια. Ευτύχησες να δεις τα παιδιά σου αποκαταστημένα και να χαρείς τον εγγονό σου.

Η οικογένειά σου, οι συγχωριανοί αλλά και οι φίλοι σου από όλη την περιοχή σε κατευοδώσαμε στην τελευταία κατοικία σου.

Πραγματικά θα μας λείψεις Χαράλαμπε γιατί για όλους μας, ήσουν μια ζωντανή παρουσία και θα ζεις ανάμεσά μας για το περίσσευμα της αγάπης σου στην οικογένειά σου και στο χωριό μας.

Ο Ύψιστος ας αναπαύσει την ψυχή σου και ας δίνει κουράγιο στην οικογένειά σου.

Ας είναι ελαφρύ το Κακουραϊκό χρώμα που σε σκέπασε για πάντα.

Καλό σου ταξίδι, αξέχαστε Χαράλαμπε στο πέλαγος της αιωνιότητας.

Ι. Δ. Σταματόπουλος

Προσφορές στη μνήμη

Στη μνήμη Φωτεινής Η. Ρόκκα	
Τασιοπούλου Μαρία στην εκκλησία	300
Στο σύλλογο:	
Ρόκκας Γιώργος	100
Ρόκκας Δημήτρης	100
Σταματοπούλου-Ρόκκα Βούλα	70
Σπυρόπουλος Νώντας	100
Σπυρόπουλος Ροβέρτος	50
Σπυρόπουλος Γιάννης	50
Σπυροπούλου Εφη	50
Τασιοπούλου-Παπαϊωάννου Λίτσα	50
Δημόπουλος Παρασκευάς	50
Δημοπούλου Βούλα	50
Παναγιώταρος Σπύρος	50
Τασιοπούλου Τάκης	20
Οικογένεια Ντασιώτη	180
Ντάρδης Δημ.	50
Γκάτσος Παναγιώτης	50
Σταματόπουλος Δ. Γιάννης	50
Σταματόπουλος Χ. Χρήστος	
στη μνήμη του πατέρα του Μπάμπη	...Ευρώ 100

Ιωάννα Ψαρρά - Τσιράκη

Εφυγε σεμνά και αθόρυβα, γιατί σεμνή και αθόρυβη ήταν πάντα στη ζωή της η συγχωριανή μας **Ιωάννα Ψαρρά - Τσιράκη**, κόρη του Μήτσου και της Σταυρούλας Ψαρρά (Τούτουνα) στις 10-2-2007 στην Τρίπολη σε ηλικία μόλις 71 ετών.

Γεννήθηκε στο Κακούρι, όπου πήγε στο Δημοτικό Σχολείο, μικρή έφυγε για την Τρίπολη (1949) αφού όλη η οικογένειά της αναζήτησε καλύτερες προοπτικές στην πόλη. Μετά τις γυμνασιακές σπουδές έφυγε για την Αμερική αναζητώντας τώρα μόνη της καλύτερη ζωή.

Στην Ξενιτιά γνώρισε τον άνδρα της Παναγιώτη Τσιράκη όπου παντρεύτηκαν και έφτιαξαν την οικογένειά τους.

Η νοσταλγία για την πατρίδα τους έφερε πίσω το 1985, όπου εγκαταστάθηκαν στην Τρίπολη.

Προ δύο περίπου ετών έχασε πρόωρα τον σύζυγό της και αυτό της στοίχισε πολύ.

Αγαπούσε το χωριό που γεννήθηκε και έζησε τα παιδικά της χρόνια και μέσα από την εφημερίδα του Συλλόγου μάθαινε τα νέα του χωριού αλλά και όλων των συγχωριανών μας.

Ήταν άνθρωπος ευαίσθητος και καλοσυνάτος. Ευτύχησε να δει τα δύο της παιδιά αποκαταστημένα με τις οικογένειές τους και να χαρεί, έστω και για λίγο, τα τέσσερα εγγόνια της.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εύχεται ο Παντοδύναμος Θεός να δίνει κουράγιο στη μητέρα της Σταυρούλα, στα παιδιά της, στα εγγόνια της, αλλά και στα αδέρφια της.

Καλό σου ταξίδι Ιωάννα, ας είναι αιωνία η μνήμη σου.

**Για το Δ.Σ. του Συλλόγου
Ι. Δ. Σταματόπουλος**

Θεοδώρα Γ. Σταθούλη

Στις 11 Δεκέμβριου 2006 έφυγε από τη ζωή η **Θεοδώρα Γ. Σταθούλη**, στην Αθήνα όπου νοσηλευόταν τον τελευταίο μήνα.

Η θεία-Θεοδώρα γεννήθηκε το 1927 στο χωριό. Ήταν το 5ο παιδί του Σπ. Παναγιώταρου. Μεγάλωσε στο χωριό. Το 1952 παντρεύτηκε το Γεώργιο Κ. Σταθούλη.

Απέκτησαν 3 παιδιά, την Αγγελική, το Σπύρο και τον Κώστα, τα οποία, όπως όλοι στα χωριά τα δύσκολα μεταπολεμικά χρόνια μεγάλωσαν, δίνοντας σκληρό αγώνα, δίνοντάς τους ό,τι καλύτερο μπορούσαν.

Στον αγώνα αυτό η θεία-Θεοδώρα δεν υστερούσε, σαν δυναμικός χαρακτήρας που ήταν.

Με το σύζυγό της έζησαν αρμονικά. Δυστυχώς όμως η μοίρα τους φέρθηκε σκληρά. Το 1999 έχασαν τον Κώστα κι αυτό τους στοίχισε πάρα πολύ. Από τότε η θεία-Θεοδώρα απέκτησε προβλήματα υγείας.

Μέχρι το καλοκαίρι ζούσε στο χωριό. Το φθινόπωρο όμως επιδεινώθηκε η υγεία της και ήρθε κοντά στην Αγγελική. Εδώ στην Αθήνα έσβησε αφήνοντας δυσαναπλήρωτο κενό στα παιδιά της και τα δυο εγγόνια της που αγαπούσε πάρα πολύ.

Το Κακουραϊκό χρώμα που τη σκέπασε ας είναι ελαφρύ και η μνήμη της αιωνία!

Γ. Ρόκκας

Μη μας ξεχνάτε!

Φίλες και φίλοι του Συλλόγου Αρτεμισιωτών, όπου κι αν έρχεται η εφημερίδα μας, μη μας ξεχνάτε. Χωρίς τις δικές σας συνδρομές, δεν μπορούμε να κυκλοφορήσουμε. Μην ξεχνάτε τη συνδρομή σας. Σας ευχαριστούμε πολύ.

Το Δ. Σ.

**ΟΙ ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ για την εφημερίδα
να στέλνονται στη διεύθυνση:
Σύλλογος Αρτεμισιωτών
Γλάδστωνος 10 Τ.Κ. 106 77 Αθήνα**

Σ' αυτούς που έφυταν

Στη μνήμη της θείας Φώτως

Στις 3 του Φλεβάρη 2007 έφυγες για τους ουρανούς η θεία Φώτω, πλήρης ημερών και ευλογίας.

Ήταν μια μέρα ήσυχη στο έβγα του χειμώνα, όπως την ευχόσουν σ' όλη σου τη ζωή και ήσουν πάντα προετοιμασμένη μ' έναν εξοπλισμό πεποιθήσεων και ψυχολογικών αισθημάτων, που χαρακτηρίζουν όλους τους απλοϊκούς μα αληθινούς ανθρώπους.

Σε όλη σου τη ζωή υπήρξες ένας εργάτης του καλού αγώνα της προσφοράς: προσφορά στη ζωή, τα εξάριτα παιδιά σου. Είναι αδιάψευστη μαρτυρία. Προσφορά στον αγώνα της καθημερινότητας. Δίπλα στον καλό σύντροφό σου, πότιζες καθημερινά με το μόχθο σου και τον ιδρώτα σου το χώμα του κάμπου και των γύρω λόφων για ν' ανθίζει και να καρπίζει «ο άρτος ο επιούσιος» και ήσουν πάντα ευχαριστημένη, παρά τις ανυπέρβλητες δυσκολίες, που συναντούσε στα χρόνια σου ο γεωργός και ο κτηνοτρόφος. Έλεγες «Δόξα Σοι ο Θεός» και το πίστευες.

Δε θα ξεχάσω ποτέ τις στιγμές που ερχόμουν τα δειλινά να σε συναντήσω, γριούλα πια, καθισμένη στην αυλή σου, κάθε φορά που περνούσα για ένα μνημόσυνο καρδιάς στο νεκροταφείο.

Με δεχόσουν με ανοιχτή την αγκαλιά και με πολλή αγάπη.

Ήταν στιγμές που μέσα απ' το γαλάζιο σου βλέμμα, το γεμάτο ευτυχία και καλοσύνη, έβλεπα, όπως λέγει κάπου ο Dyer «να αναδύεται η θεία παρουσία».

Όλοι οι άνθρωποι έχουμε μέσα μας το θείο σπόρο της πηγής μας, για τον προορισμό μας στη γη, μα από διαλεχτούς ανθρώπους ο σπόρος αυτός αναγνωρίζεται, ευδοκίμει και δε χάνεται ποτέ. Και εσύ είχες φροντίσει πολύ γι' αυτό με την ταπεινότητα και την αγάπη σου. Λυπάμαι που για λόγους ανεξάρτητους της θελήσεώς μου, δε μπόρεσα να παραβρεθώ στο μνημόσυνό σου.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα σου κι ευλογημένη η ψυχή σου θεία Φώτω.

Γωγώ Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη

Για τη γιαγιά Φωτεινή

Στην αυγή του μήνα Φλεβάρη, έδωσε η ζωή ενός πολύ αγαπημένου προσώπου όλης μας της οικογένειας και όχι μόνο. Για εμάς, τα εγγόνια της, ήταν η γιαγιά μας. Ήταν όμως και η μητέρα, η αδερφή, η θεία, η προγιαγιά ή για τους περισσότερους απλά η θεια-Φώτω. Η ζωή της ήταν ευτυχισμένη. Άλλωστε στα 91 της χρόνια τι καλύτερο θα ήθελε μια μάνα, απ' το να έχει τέσσερα παιδιά, εγγόνια, δισέγγονα και να είναι όλα αγαπημένα; Οι αναμνήσεις μας από την ίδια πολλές.

Ξεκινούν από τα πολύ νεαρά χρόνια της ηλικίας μας όταν προσμέναμε να πάμε στο χωριό όπου θα μας περίμενε ένα ζεστό σπιτικό, η ζεστή αγκαλιά της γιαγιάς και του παππού καθώς και οι αμέτρητες ιστορίες από την εποχή τους που μας γέμιζαν απορίες. "Μα πως ζούσαν χωρίς ηλεκτρικό;" "Πώς τα κατάφεραν στον πόλεμο του '40;" "Ζούσαν 14 άτομα σε 1 σπίτι;" συνηθίζαμε να αναρωτιώμαστε. Κι όμως αντί αυτό να δημιουργήσει χάσμα ανάμεσά μας, τη νιώθαμε πολύ κοντά μας. Αν θα με ρώταγε κανείς τι θα θυμάμαι πιο πολύ απ' τη γιαγιά μου, θα έλεγα τη φράση που συνηθίζε να λέει και πίστευε τόσο σε αυτή ώστε δεν έπαψε να την εκφράζει ακόμα και όταν βρέθηκε τις τελευταίες μέρες της στο νοσοκομείο. "Υγεία και αγάπη σε όλο τον κόσμο".

Δεν θα ξεχάσουμε επίσης τα τελευταία γενέθλια που της κάναμε μια βδομάδα πριν τη χάσουμε. Πόσο έλαμπε το πρόσωπό της από χαρά! Πόσο πολύ συμμετείχε στην όλη τελετή, με το κεράκι, την τούρτα, το τραγουδί! Εκείνο το βράδυ πήγε στο κρεβάτι της περσμένα μεσάνυχτα, σχεδόν τελευταία.

Τόσο της άρεσε και τόσο πολύ το ζούσε.

Τα εγγόνια της

Βασίλης Γ. Σίμος

Αγαπημένη μας παππού

Έφυγες για το μεγάλο ταξίδι ξαφνικά αν και γνωρίζαμε την περιπέτεια της υγείας σου τον τελευταίο καιρό. Κανείς δεν περίμενε ότι το μοιραίο θα συνέβαινε τόσο γρήγορα. Για όσους σε γνώριζαν θα νοσταλγούν τα τραγούδια που τους έλεγες με τόση χάρη. Ήσουν αυτός που μας έδινε συμβουλές για τους ανθρώπους αυτής της κοινωνίας. Στη ζωή σου αγωνίστηκες με αρχές και αξίες. Δούλεψες σκληρά για να φτιάξεις μια σωστή οικογένεια. Υπήρξες άριστος οικογενειάρχης, εξάριτος σύζυγος και καλός πατέρας και παππούς.

Η τελευταία μέρα στη ζωή ήταν η 21η Δεκεμβρίου 2006, όταν ξαφνικά το απόγευμα της Πέμπτης έφυγε το κεφάλι του στο μαξιλάρι και κοιμήθηκε αιώνια. Έφυγε ήσυχος γιατί 78 χρόνια έδινε συνέχεια αγάπη και στοργή. Πήρε μαζί του την δική μας αγάπη και την πατοτινή θύμηση που τίποτα δεν την σβήνει.

Θα είναι για πάντα στην καρδιά μας ως σύζυγος, πατέρας και παππούς.

Ας αναπαύσει ο Θεός την ψυχή του.

Τα εγγόνια του

Νικόλας Δ. Σιοροβίγκας

Στις 9-2-2007 έφυγε για το μεγάλο ταξίδι χωρίς επιστροφή ο Νικόλας Σιοροβίγκας, σε ηλικία 95 ετών. Ήταν ένας μεγάλος αγωνιστής της ζωής. Στο τέλος της δεκαετίας του 50 ήλθε στην Αθήνα με την πολυμελή οικογένειά του (7 παιδιά, 4 αγόρια και 3 κορίτσια) αναζητώντας καλύτερες συνθήκες ζωής και αμέσως ρίχτηκε στη βιοπάλη. Αρχικά δούλεψε στην εταιρεία "ΒΟΚΤΑΣ" και ύστερα άνοιξε την ταβέρνα "Ο ΜΩΡΙΑΣ" δίπλα στο στρατόπεδο του Χαϊδαρίου όπου εξυπηρετούσε τα φανταράκια με προθυμία και αγάπη.

Δημιούργησε πολλά, μα το κυριότερο που πέτυχε ήταν να αποκαταστήσει όλα τα παιδιά του. Ευτύχησε να τα δει όλα αποκαταστημένα με τις οικογενειές τους και τα παιδιά τους.

Χάρηκε τα 23 εγγόνια του και τα 22 δισέγγονά του, που τα είχε όλα γύρω του. Πάντα μαζί του στους αγώνες είχε τη γυναίκα του Γεωργίτσα, το γένος Σπυρόπουλου (Καούρα). Η κόρη του Ευανθία με ένα λιτό γράμμα της μας περιγράφει τις τελευταίες στιγμές της ζωής του.

Τα τελευταία λόγια του πατέρα ήταν πριν πεθάνει, ημέρα Παρασκευή 9-2-07, να μην πάω στο χωριό, που εγώ ήθελα να πάω να ψάλλω γιατί ήταν Ψυχασάββατο. Μου είπε ότι θα πάμε όλοι μαζί αύριο. Είχε προαισθήσει ότι θα πέθαινε και τραγούδησε πριν πεθάνει στα δισέγγονά του:

"Παιδιά για δέστε με και με το γέρο καπετάνιο που τα μαλλιά μου άσπρισαν στον πόλεμο επάνω".

Η κόρη σου Ευανθία

Καλό σου ταξίδι μπάρμπα-Νικόλα. Ας είναι ελαφρύ το Κακουραϊκό χώμα που σε σκέπασε για πάντα. Αιώνια η μνήμη σου.

Ι.Δ.Σ.

Αριστοτέλης Η. Παναγιώταρος

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πολιτικός Μηχανικός.

Γεννήθηκε στην Τρίπολη- Απόφοιτος ΕΜΠ 1957 - Πτυχίο Δ' Γενικό ΔΕ.

— Εργάστηκε σαν εργοστασιάρχης και Δ/ντής Έργων σε μεγάλα έργα όπως:

— 1957-1959: Εργοταξίαρχης κατασκευής α^{ης} Ναυπηγικής κλίσης και προβλήτας, Σκαρμαγκά (Νιάρχος) έργο πρωτότυπο για την εποχή, πρωτοποριακή εφαρμογή well -points, τσιμεντο-νέσεων κ.λπ.

• Μελέτη και επίβλεψις εταιρία VAN KLIEGEREIN - Ολλανδίας.

— 1959-1961: Εργοταξίαρχης κατασκευής μεγάλης γέφυρας, 210 μέτρα Πηνειού ποταμού που ήταν η μεγαλύτερη εφαρμογή προεκτεταμένου σκυροδέματος της εποχής. Παράλληλα εποπτεία έργων ΝΑΤΟ κορυφής Πηλίου (Αεροπορίας) και χωματουργικά αεροδρομίου Αγχιάλου.

• Μελέτη Ναυτικών και επίβλεψις Υ.Δ.Ε.

— 1961: Εργοταξίαρχης κατασκευής θεμελιώσεως εργοστασίου Ζαχάρεως Λαρίσης.

• Μελέτη και επίβλεψη εταιρία ΔΟΞΙΑΔΗΣ Α.Ε.

— 1961-1963: Εργοταξίαρχης κατασκευής του πρώτου χωμάτινου Φράγματος εν Ελλάδι εις Πέρδικα Πτολεμαΐδας.

• Μελέτη και επίβλεψις εταιρία ΚΟΧ - Γερμανίας.

— 1963-1969: Δ/ντής έργου κατασκευής του λιμένος Βηρυτού, του μεγαλύτερου έργου εξωτερικού δια Ελληνική εταιρία (ARCHIRODON J.V. κοινοπραξία ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ ΑΤΕ - ΟΔΩΝ & ΟΔΟΣΤΡΩΜΑΤΩΝ Α.Ε.). Έργο τεραστίων απαιτήσεων και προβλημάτων. Παρά ταύτα εξετελέσθη άψογα και εμπρόθεσμα, τόσο ώστε να τιμηθεί η Δ/νση (Α. Παναγιώταρος) με εύφημη μνεία από τον Πρόεδρο του Λιβάνου.

Χάρης στην επιτυχία της κατασκευής του λιμένος Βηρυτού η ARCHIRODON εγένετο qualified δια την συμμετοχή της στην κατασκευή του λιμένος JEDDAH - Σ. Αραβίας.

Προσέτι δε η έγκαιρος αποστολή του σημαντικότερου μέρους του εξοπλισμού της Βηρυτού πριν από το κλείσιμο του Σουέζ το, 1967, έδωσε στην ARCHIRODON την δυνατότητα επέκτασης της σε άλλα λιμενικά έργα της Αραβικής χερσονήσου.

• Μελέτη και επίβλεψις εταιρία KAMSAX S.A. - Δανίας.

— 1967-1974: Δ/ντής έργου κατασκευής του λιμένος Λάρνακας Κύπρου και επέκταση λιμένος Λεμεσού (Β' φάση).

• Μελέτη και επίβλεψις εταιρία BERTLIN and Partners - Βρετανική.

— 1974: Αντιπρόεδρος της ARCHIRODON Α.Ε.

— 1974-1977: Εκπρόσωπος ARCHIRODON δια Λίβανο - Κύπρο και την κατασκευή του μεγάλου Λιμένος Yambo - Σ. Αραβίας.

• Λιμήν Yamboo - Μελέτη και επίβλεψις εταιρία Sir William Halcrows and Partners - Βρετανική.

— 1978-1981: Γενικός Δ/ντής και Δ/νων Σύμβουλος της ΟΔΩΝ & ΟΔΟΣΤΡΩΜΑΤΩΝ της Αρχαιότερης Ελληνικής κατασκευαστικής εταιρίας και μητρικής της ARCHIRODON. Κατά την περίοδο αυτή εξετελέσθησαν μεγάλα έργα όπως Φράγμα ΔΕΗ Πουρναρίου Άρτης, Θερμοηλεκτρικός σταθμός Αγ. Δημητρίου Πτολεμαΐδος, μεγάλες οδοποιίες στην Σ. Αραβία, με εργατοτεχνικό προσωπικό άνω των 1.200 ατόμων.

— 1981: Παραίτηση από την ΟΔΩΝ & ΟΔΟΣΤΡΩΜΑΤΩΝ και τον όμιλο ARCHIRODON λόγω βασικών διαφωνιών του δια την εν γένει Οργάνωση, Διοίκηση και Marketing του Ομίλου ARCHIRODON με τον Πρόεδρο κ. Καρπίδα

— 1981-1984: Δραστηριοποιείται σε οικοδομικές εργασίες και συνεργασίες με το Δ' Γενικό Πτυχίο του με κατασκευαστικές εταιρίες.

— 1984-2006: Πρόεδρος και κύριος μέτοχος εταιρίας U.D.S. Α.Ε. που συμμετέχει σε διαγωνισμούς προμηθειών, μεγάλων Οργανισμών, ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΕΛ.ΤΑ., ΑΤΤΙΚΟ -ΜΕΤΡΟ κ.λπ.

Μερί Κρασί
λάδι • ελιές • ρίγανη

ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

κρασί επιλεγμένο από τους αμπελώνες της οικογένειας Σταματοπούλου στην Μαρτίνα Αρκαδίας

6972 216 124, 210 56 19 329

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ

Λευκά Είδη
Κεντήματα
Κουρτινές - Κουρτινόξυλα
Υφάσματα Επιπλώσεων
Παπλωμάτα - Κουβέρτες

Λίτσα Τριανταφυλλή
Εβνομαρτύρων 2, Τρίπολη, Τηλ. 2710 237764 - Οικίας: 2710 225468

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ • ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ
• ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΣΙΑΚΗΣ
ΤΗΛ.: 6945040173

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΦΑΝΟΠΟΪΑ - ΒΑΦΕΣ ΦΟΥΡΝΟΥ
ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
Θανάσης Β. Κολιόπουλος
Βασίλης Δ. Σταματοπούλος
Αρτεμίσιο Τρίπολης

ΕΥΛΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΠΟΡΤΕΣ - ΝΤΟΥΛΑΠΕΣ
ΕΠΙΠΛΑ ΚΟΥΖΙΝΑΣ

Ν. Β. ΝΩΝΤΑΣ
ΒΛΑΧΟΣ

ΑΡΤΕΜΙΣΙΟ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Τηλ. 27960 61108 Κιν. 6947 329588

Γιάννης Μακρυγιάννης

Συνέχεια από την 1η σελ.

μόνος του και φκιάσει ή χαλάσει, να λέγει «εγώ» όταν όμως αγωνίζονται πολλοί και φκιάνουν, τότε να λέμε «εμείς». Είμαστε εις το «εμείς» κι όχι εις το «εγώ». Και εις το εγώ να μάθωμεν γνώση, αν θέλωμεν να φκιάσωμεν χωρίον, να ζήσωμεν όλοι μαζί».

«Γλυκύτερον πράγμα δεν είναι άλλο από την πατρίδα και τη θρησκεία. Όταν δι' αυτά τον άνθρωπον δεν τον τύπτει η συνειδησή του, αλλά τα δουλεύει ως τίμιος και τα προσκυνεί, είναι ο πλέον ευτυχής και ο πλέον πλούσιος».

«Ότι αν είμαι στραβός και η πατρίδα μου είναι καλά, με θρέφει' αν είναι η πατρίδα μου αχαμνή, δέκα μάτια να 'χω, στραβός θε να είμαι».

«...στην πατρίδα μας, όπου για πρώτη φορά οι ανθρώπινες αξίες είδαν το φως...»

Για τα αρχαία αγάλματα «Αυτά και δέκα χιλιάδες τάλαρα να σας δώσουνε, να μην καταδεχτείτε να βγουν από την πατρίδα μας. Γι' αυτά πολέμησαμε».

Στα 1825, όταν 400 Έλληνες είχαν στρατοπεδεύσει στους Μύλους για να εμποδίσουν τον Ιμπραήμ να πατήσει τ' Ανάπλι και τους επισκέφθηκε ο Γάλλος ναύαρχος Δεριγνύ για να τους αποτρέψει από την τρέλα που πηγαιναν να κάνουν, ο Μακρυγιάννης του απάντησε:

«Είναι αδύνατες οι θέσεις κι εμείς,

όμως είναι δυνατός ο Θεός οπού μας προστατεύει. Και θα δειξομεν την τύχη μας σ' αυτές τις θέσεις τις αδύνατες. Κι αν είμαστε ολίγοι εις το πλήθος του Ιμπραήμ, παρηγοριόμαστε μ' έναν τρόπο, ότι η τύχη μας έχει τους Έλληνες πάντοτε ολίγους. Ότι αρχή και τέλος, παλαιόθεν και ως τώρα, όλα τα θεριά πολεμούν να μας φάνε και δεν μπορούνε. Τρώνε από μας και μένει και μαγιά. Και οι ολίγοι αποφασίζουν να πεθάνουν. Και όταν κάνουν αυτήνη την απόφαση λίγες φορές χάνουν και πολλές κερδαίνουν. Η θέση όπου είμαστε σήμερα εδώ είναι τοιαύτη. Και θα ιδούμε την τύχη μας οι αδύνατοι με τους δυνατούς».

«Όταν σηκώσαμε τη σημαία εναντίον της τυραγνίας, ξέραμεν ότι είναι πολλοί αυτήνοι και μαχητικοί κι έχουν και κανόνια κι όλα τα μέσα. Εμείς απ' ούλα είμαστε αδύνατοι. Όμως ο Θεός φυλάγει και τους αδύνατους, κι αν πεθάνομεν, πεθαίνομεν δια την πατρίδα μας, δια την θρησκείαν μας, και πολεμούμεν όσο ημπορούμεν εναντίον της τυραγνίας κι ο Θεός βοηθός. Αυτός ο θάνατος είναι γλυκός, δι' ότι κανένας δεν θα μείνει θάνατος».

Αυτός ήταν ο Μακρυγιάννης, ο αυτοδημιούργητος καπετάνιος, ο ταγμένος στην υπηρεσία του κράτους, που έγινε ο πιο ταπεινός και ο πιο σταθερός δάσκαλος!

Γιάννης Μ. Ζαρόκωστας

Φωτογραφίες από τα παλιά

Στην έκκληση για παλιές φωτογραφίες ανταποκρίθηκε ο συγχωριανός μας και φίλος της εφημερίδας **Δημήτρης Σπ. Τσαγκαλάκης** στέλνοντας μια φωτογραφία που τραβήχτηκε πριν εξήντα χρόνια.

Το ενδιαφέρον πάντως είναι στη γλώσσα που έχει γίνει η οπισθογράφηση. Δημήτρη, σε ευχαριστούμε και πιστεύουμε ότι η πρωτοβουλία σου θα βρει και άλλους μιμητές.

Έγινε ένα καλό ξεκίνημα. Περιμένουμε από όλους σας παλιές φωτογραφίες.

Πριν 60 χρόνια. Αναμνήσεις.

Στη φωτογραφία είναι από αριστερά όρθιοι: 1. Δημήτρης Θεοδ. Λαγούσης, 2. Ευγενία Παυλή, 3. Λευτέρης Παυλής, 4. Αθηνά Χρόνη, 5. Φίλος του Λευτέρη Παυλή, 6. Φωτούλα Εμμ. Καρατζιά, 7. Φωτούλα Δημ. Μανέλη.

Καθιστοί: 1. Ιωάννης Ανδρ. Κοτσιάνης, 2. Μίμης Τηλέμαχου Μπρότσης, 3. Δημήτρης Σπυρ. Τσαγκαλάκης, 4. Κων/νος Ιωαν. Γκόνογ.

Οπισθογράφηση της φωτογραφίας:

«Εις την φωτογραφίαν ταύτην ευρισκόμεθα λίγοι μαθηταί και μαθήτρια της μαθητιώσης νεολαίας Κακουρίου. Όπου στις 22 Μαΐου επαίχθη θέατρον υπό αυτής και στις 25 του αυτού μηνός επήγαμε λίγα πράγματα στους τραυματίες και η φωτογραφία αυτή εβγήκε την στιγμήν που πηγαίναμε.

Σημ.: Η φωτογραφία είναι τραβηγμένη στην πλατεία Άρεως στο μέρος προς Μπασιάκου. Το Ξενοδοχείο Μαίναλον είχε μετατραπεί σε Νοσοκομείο στρατιωτικό, εκεί πηγαίναμε τα πράγματα.

Δημήτρης Τσαγκαλάκης

Μηνύματα εκπορευόμενα από την Επανάσταση του 1821

Συνέχεια από την 1η σελ.

μοναδικά.

Έχει λεχθεί πως το '21 είναι «λάμψη και λάσπη» όμως στο ζυγό ακριβείας της ιστορίας η λάμψη είναι ασυγκρίτως βαρύτερη της λάσπης.

Είναι γεγονός ότι μαζί με τους ηρωισμούς, τον ενθουσιασμό, τις πράξεις αυτοθυσίας στο βωμό της Ελλάδας, μαζί με το Ζάλογο, την Αλαμάνα και το Μεσολόγγι, βάδιζαν η φιλαρχία, η ιδιοτέλεια, η μισαλλοδοξία, η μισαλληλία και ο φθόνος. Κορυφαίο παράδειγμα αυτής της συνύπαρξης των αντιθέτων υπήρξε ο **Παπαφλέσσας**, ήρωας και αντι-ήρωας συνάμα που όμως εξαγιασθηκε στο Μανιάκι, ώστε μέσα από τη λάσπη ν' αστράψει το Άγιο Φως της θυσίας - ο **Καζαντζάκης** λέει ότι δε φθάνει ποτέ κανείς στον Παράδεισο εάν δεν περάσει μέσα απ' την Κόλαση...

— Ακριβό το τίμημα είναι αλήθεια!

«Η διχόνοια η δολερή, όπως λέει ο Σολωμός, είναι η σημαντικότερη παρακαταθήκη του '21. Ούτε μια, ούτε δυο φορές η υπό-

θεση της ελευθερίας κινδύνεψε να χαθεί γιατί την ώρα που οι «Ραγιαδες» πρόσφεραν το αίμα τους στο βωμό της πατρίδας κάποιον ονειρευόνταν αρχές και μεγαλίες στην εξουσία και ο διαγκωνισμός των διαφορών ήταν ολέθριος. Αυτό επέτρεψε στις Αυλές της Δύσης (αγγλικό, ρωσικό κόμμα) να διαδραματίσουν ρόλο στα εδώ συμβαινόντα (για το δικό τους πάντα συμφέρον).

Το 21, τις άγιες εκείνες ώρες, ο Αγώνας γινόταν «για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδος την ελευθερία» σ' αυτό ορκίζονταν οι προπάτορές μας και το «**Μάχου υπέρ πίστεως και πατρίδος**» του Αλέξανδρου Υψηλάντη στις καρδιές τους ήταν ειλικρινές, αφτιασιδωτο

και μοναδικό.

Εάν τότε είχε υπερισχύσει μεταξύ των αρχηγών του Αγώνα και στις ενέργειές τους το εθνικό, το λαϊκό, το συλλογικό, η αγάπη για την πατρίδα και μόνο και όχι το ατομικό, τα αποτελέσματα θα ήταν ακόμη καταπληκτικά. Γιατί όπως λέει και ο **Μακρυγιάννης** εάν το «εγώ» γίνεται «εμείς» η διχόνοια εξοστρακίζεται και ο τόπος προοδεύει.

Ένα άλλο τρανό μήνυμα του '21 είναι η μακράιωνη συμπίεση του Ελληνισμού με την Ορθοδοξία όσα κι αν ισχυρίζονται κάποιοι για τον αρνητικό ρόλο της Εκκλησίας τα γεγονότα τους διαψεύδουν, με το «μαχόμενο» ράσο καθ' όλη τη διάρκεια της σκλαβιάς και κατά τη διάρκεια του Αγώνα. Στα μοναστήρια και στα ξωκλήσια διασώθηκε η ελλη-

νική γλώσσα και ο κατάλογος των ιερώνων που εσφάγησαν από τους Οθωμανούς μακροσκελέστατα. Κι αυτός ο **Πατριάρχης ο Γρηγόριος Ε'**, αφού κατέβαλε κάθε προσπάθεια ώστε να αποφύγει το Γένος την εκτεταμένη σφαγή, έγινε ο πρώτος μεγάλος μάρτυς της Ελευθερίας.

Και ο **Παπαφλέσσας** έγινε ολοκαύτωμα με την απόφασή του να σταθεί στο Μανιάκι με 500 δικά του παλικάρια απέναντι στους 10.000 του Ιμπραήμ σ' έναν αγώνα μάταιο, εκ των πραγμάτων τόσο ιερού όμως και αποτελεσματικού στο βωμό της θυσίας εκ των υστέρων.

Της θυσίας που όσο κι αν της έδωσαν χρώματα μιας πολιτικής σκοπιμότητας ο Παπαφλέσσας ήθελε μια μεγάλη νίκη μέσα στο σκηνικό του εμφυλίου πολέμου τότε, όσο για μια στιγμή συναντήθηκαν, όπως λέει ο Τίτος Αθανασιάδης, «**η δόξα και η καισχώνη**», η υπέρτατη θυσία είναι φωτεινό παράδειγμα απείρου και αιωνίου κάλλους.

Γωγώ Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη

Α&H
ADVERTISING PUBLISHING

ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΑ ΔΩΡΑ

- ΜΠΛΟΚ
- ΚΑΡΤΕΣ
- ΕΝΤΥΠΑ
- ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ
- ΑΦΙΣΕΣ κ.α.

ΗΛΙΑΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
Γαρυττού 152 - Αγ. Παρασκευή
Τηλ: 210.600.46.50 - 697.38.34.501

Βασίλης Σπ. Σταθούλης
Εμπόριο αλουμινίου,
εξαρτημάτων και
πλαστικών
Καλαμάτας 113
(Κτίρια παλιάς Βιοτεχνικής
Σχολής) Τρίπολη
Τηλ. 2710-235616
Fax: 2710 243065

ΑΡΚΑΔΙΚΗ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
Παναγιώτης Χ. Νάσης
Ορθοπεδικά είδη
Νοσηλευτικός εξοπλισμός
Οξυγόνα
Όργανα Γυμναστικής
Εθνομαρτύρων 30 Τρίπολη
Τηλ: 2710-227166

MASTER STAMPHELLAS
ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ • ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ • ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΑ

ΣΤΥΛΟΣΦΡΑΓΙΔΑ HERI

ΣΤΥΛΟ ή ΠΕΝΑ,
ΜΕ ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΗ
ΠΡΟΜΕΛΑΝΩΜΕΝΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ

NEO ΣΤΥΛΟΣΦΡΑΓΙΔΑ heri
Made in Germany

ΦΩΤΟΤΥΠΙΕΣ
ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ
ΕΥΛΙΝΕΣ, ΑΥΤΟΜΑΤΕΣ
ΤΣΕΠΗΣ ΠΡΟΜΕΛΑΝΩΜΕΝΕΣ

ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΣΕ 1 ΗΜΕΡΑ!!!
ΔΕΧΟΜΑΣΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ
ΜΕ FAX ή E-MAIL

ΚΑΤΕΧΑΚΗ 45 - Τ.Κ. 115 25
ΤΗΛ: 210.69.10.885 - 210.69.28.260 • FAX: 210.69.10.573
E-mail: masterstamphellas@tellas.gr - masterstamphellas@hotmail.com

Ετήσια εκδήλωση του Συλλόγου μας

Η πρόεδρος του Συλλόγου κ. Ελένη Δάμη-Ζαρόκωστα κόβει την πίτα του Συλλόγου στον ετήσιο χορό πλαισιωμένη από το Δ.Σ. Διακρίνονται από αριστερά: Κώστας Ηλιόπουλος, ταμίας, κρατώντας την κορούλα του Γεωργία, Γκόνοσ Γιάννης, Δάμη Ελένη, Σταματόπουλος Γιάννης, Ειρήνη Μπρότση.

Ο Δήμαρχος Μαντινείας κ. Γιώργος Τσιαγκούρης χαιρετά τους συγχωριανούς μας στο χορό του Συλλόγου. Δίπλα του η πρόεδρος του Συλλόγου κ. Ελένη Δάμη-Ζαρόκωστα.

Από το χορό του Συλλόγου στις 4-2-2007. Διακρίνονται από αριστερά: Βαγγέλης Σταματόπουλος και δίπλα ο γαμπρός του, Μαρία Μπενεχούτσου, Αθηνά Μπενεχούτσου - Βερβενιώτη, δεξιά διακρίνεται η Γεωργία Σταματοπούλου, σύζυγος του Βαγγέλη Σταματόπουλου.

Ομιλία που απηύθυνε η πρόεδρος του συλλόγου κ. Ελένη Δάμη-Ζαρόκωστα στην εκδήλωση:

Συνέχεια από την 1η σελ.

Κε Δήμαρχε
Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι του χωριού

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου σας καλωσορίζω στην καθιερωμένη κοπή της πίτας μας και σας εύχομαι χρόνια πολλά, καλή χρονιά με υγεία και πρόοδο σε σας και τις οικογένειές σας.

Χαιρόμαστε ειλικρινά που σας βλέπουμε σήμερα εδώ, σε τούτη την Κακουραϊκή συγκέντρωση και χαιρόμαστε ιδιαίτερα γιατί όλοι εσείς είστε εκείνοι που έρχεστε κάθε χρόνο να μας συνδράμετε, να μας ενθαρρύνετε και να μας στηρίζετε.

Χωρίς τη δική σας συμπαράσταση δεν θα υπήρχε Σύλλογος.

Ένας Σύλλογος που με μεγάλη χαρά και συγκίνηση σας αναφέρω ότι φέτος, το 2007, συμπληρώνει 30 χρόνια από την ίδρυσή του, 1977-2007.

30 ολόκληρα χρόνια λειτουργεί και προσπαθεί να κάνει ό,τι καλύτερο για το χωριό, οτιδήποτε βοηθά στην αναβάθμιση του χωριού και στη θελίωση της ζωής των χωριανών μας. Αυτών των χωριανών που αφήσαμε πίσω για να κρατούν το χωριό ζωντανό.

Νομίζω ότι πρέπει να ευγνωμονούμε τους ιδρυτές του Συλλόγου μας, οι οποίοι το 1977 έκαναν το πρώτο καταστατικό.

— Για να συμμετέχει κανείς σ' ένα Σύλλογο χρειάζεται αγάπη για το χωριό, αγάπη για τους άλλους, μεράκι και πάθος θα έλεγα. Στοιχεία που είχαν, όσοι πέρασαν απ' αυτόν.

— Ο Σύλλογος, μετά την ίδρυσή του, αδρανοποιήθηκε για ένα διάστημα και το 1989 επανιδρύθηκε από μας, με τη βοήθεια

Το ζυμωτό ψωμί έτοιμο για το φούρνο. Διακρίνονται από αριστερά: Αγγελικώ Νάγου, Έφη Σπυροπούλου, Αννιώ Κ. Λαγούση, Βασιλική Κ. Παπαγεωργίου, Ντίνα Β. Λαγούση και Κατερίνα Ν. Δάμη.

του αφανούς, αλλά πολύ καλού πατριώτη **Κώστα Νάτου.**

Από τότε έχουν γίνει πολλά πράγματα, που δεν είναι η κατάλληλη στιγμή ν' αναφέρω.

— Σήμερα όμως βρισκόμαστε στην ευχάριστη θέση να σας παρουσιάσουμε το καινούριο μας έντυπο. Ένα έντυπο με πολλές φωτογραφίες στο οποίο καταγράφονται όλες οι δραστηριότητες του Συλλόγου.

— Τα γραπτά μένουν, όπως λέμε και στον πρόλογο. Γι' αυτό προβήκαμε σ' αυτή την ενέργεια για να βρει το έργο μας συνεχιστές.

— Το έντυπο αυτό φέρει τον τίτλο «**Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής 1977-2007 30 χρόνια δράσης**» και τιμάται 20 Ευρώ.

— Την έκδοσή του επιμελήθηκε ο Αντιπρόεδρος του Συλλόγου μας κ. Γιάννης Σταματόπουλος.

— Παρά τα οικονομικά προβλήματα της εποχής, θα πρέπει όλοι να καταβάλουμε μία προσπάθεια, ώστε ν' αποκτήσουμε τούτο το έντυπο.

Είναι το τρίτο κατά σειρά που εκδίδει ο Σύλλογος και όλοι θα πρέπει να είμαστε υπερήφανοι γι' αυτό.

— Για ν' αλλάξουμε θέμα, η εφημερίδα μας φέτος διανύει τον ενδέκατο χρόνο, αλλά για να συνεχίσει να εκδίδεται, χρειάζεται, εκτός από τις συνδρομές, τη συνεργασία και άλλων πατριωτών.

— Στις άμεσες προτεραιότητές μας έχουμε δύο ακόμη έργα, σπουδαία κατά τη γνώμη μας.

1) **Να ολοκληρώσουμε το γενεαλογικό δέντρο του χωριού,** που έχει αναλάβει να φέρει εις πέρας ο κ. Σταματόπουλος. Σε λίγο καιρό θα είναι έτοιμο, εάν και εσείς συμβάλετε προς την κατεύθυνση αυτή.

2) **Το γηροκομείο.** Σε συνεργασία με την εκκλησία βρισκόμαστε σε καλό δρόμο, όσον αφορά το οίκημα ή το οικόπεδο.

Ίσως στο επόμενο ή μεθεπόμενο φύλλο της εφημερίδας μας να έχουμε να σας ανακοινώσουμε κάτι οριστικό.

— Εδώ πρέπει να ευχαριστήσουμε τις κυρίες απ' το χωριό που μας έστειλαν το ωραίο ζυμωτό ψωμί. **Τη Ντίνα Λαγούση, την Αννιώ Λαγούση, την Αγγελικώ Κ. Νάγου, τη Βάσω Κ. Παπαγεωργίου και την Αικατερίνη Δάμη.**

Το ζύμωσαν με μεγάλη προθυμία και το έψησαν στο φούρνο της Αννιώς. Έτσι γευτήκαμε και μεις ψωμάκι απ' τον Κακουραϊκό κάμπο.

Ακόμη, ευχαριστούμε τη **Βασιλική Παπανικολάου και το σύζυγό της κ. Σιέμο** για τις πίτες, που ακόμη μια φορά προσέφεραν στο Σύλλογο.

Τέλος σχεδιάζουμε κάτι να κάνουμε για τις δεύτερες αποκρίες στο χωριό.

Βέβαια, δεν αισιοδοξούμε ούτε ευελπιστούμε να αναβιώσουμε το παλιό καρναβάλι, γιατί πολλά πράγματα έχουν αλλάξει από τότε.

Σκεφτόμαστε να φορέσουμε τα παλιά

Η Αγγελικώ Κ. Νάγου «καίει» το φούρνο για να ριζούν το ψωμί που έστειλαν με αγάπη στο χορό του Συλλόγου μας.

Η Αννιώ Κ. Λαγούση (αριστερά) και η Ντίνα Β. Λαγούση (δεξιά) μπροστά στο φούρνο που καίει.

φουστάνια και τις μπόλκες των γιαγιάδων μας, να εκκλησιαστούμε ομαδικά και να κάνουμε μια γύρα στο χωριό.

Το απόγευμα να συναντηθούμε στην αίθουσα του Συλλόγου και να διασκεδάσουμε. Παρακαλούμε, όσοι θέλετε και μπορείτε, πεταχτείτε μέχρι το χωριό να λάβετε μέρος.

Ο πατριώτης μας κ. **Δημ. Παυλής,** Πρόεδρος του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αρκαδίας, λυπάται που, για σοβαρούς λόγους, δεν είναι σήμερα μαζί μας. Σας εύχεται «χρόνια πολλά και καλή χρονιά».

Ευχαριστώ πολύ και καλή διασκέδαση.

ΣΟΥΓΙΑΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Για τον απλό ξύλινο κόκκινο σουγιά που είναι γνωστός στα χωριά με τ' όνομα «Κολοκοτρώνης» και πρώτα τον έλεγε Κουβαρίστρα, υπάρχουν τρεις εκδοχές:

Η πρώτη μας λέει πως ενώ όλα τα παλικάρια του Κολοκοτρώνη είχαν στήσει το χορό, κάποιος καθόταν παράμερα στεναχωρημένος, το είδε ο Γέρος και το ζυγώνει.

— Ελα δω ορέ Έλληνα. Γιατί δε χορεύεις; Απόστασε κι όλας;

Το παλικάρι ζύγωσε με σεβασμό τον αρχηγό και κάτι του είπε μυστικά σ' αυτί.

— Γι' αυτό στεναχωριέμαι, συμπλήρωσε το παλικάρι. Ήταν του πατέρα μου ο σουγιάς και τόχω σε κακό που τον έχασα.

— Μη χαλάς την καρδιά σου και θα τον βρούμε το σουγιά με τη βοήθεια της Παναγιάς. Μην κάνεις όμως κουβέντα, του είπε ο γέρος.

Την άλλη μέρα, ήταν Κυριακή, πήγαν όλα τα παλικάρια στην εκκλησία. Στη μέση της λειτουργίας τραβεί ο Γέρος κι ανεβαίνει στα σκαλοπάτια του Ιερού και με τη βροντερή του φωνή λέει:

— Έλληνες, είδα στον ύπνο μου την Παναγιά. Ήταν θυμωμένη και μου είπε πως ήταν μεγάλο κακό να πάρουν το σουγιά του αδελφού μας. Μου είπε και τ' όνομα του κλέφτη... Τον ξέρω... Νά ρθει αμέσως να ζητήσει συγχώρεση. Και μεμιάς ακούστηκε μια φωνή:

— Ήμαρτον αρχηγέ... Εγώ τον πήρα...

Ζυγώνοντας έβγαλε από το σελάχι του τον ξύλινο σουγιά και τον έδωσε. Και από τότε ο τύπος εκείνος του ξύλινου σουγιά, πήρε τ' όνομα «Κολοκοτρώνης».

Η δεύτερη είναι εκείνη που μας ιστορεί ο εγγονός του Γέρου:

Ήταν στα 1822. Ο Κολοκοτρώνης έτυχε

να φιλοξενεί στο στρατόπεδό του κάτι Ευρωπαίους. Την ώρα που τρώγανε το ψητό, ο Γέρος έβγαλε το σουγιά του να κόψει ένα κομμάτι κρέας. Ένας απ' τους ξένους του ζήτησε να δει το σουγιά, που του είχε κάνει εντύπωση.

— Επειδή σ' αρέσει, είναι δικός σου, του είπε ο Κολοκοτρώνης και του τον χάρισε.

Και για να μη ζηλέψουν, έδωσε και στους άλλους.

Οι Ευρωπαίοι ύστερα, πηγαίνοντας σ' άλλα στρατόπεδα δείχνανε με καμάρι το δώρο του αρχηγού, λέγοντας:

— Κολοκοτρώνη! Κολοκοτρώνη!

Κι οι Έλληνες ξαναλέγανε τ' όνομα αυτό ως που στο τέλος έμεινε στο σουγιά.

Και τρίτη αυτή που αναφέρει ο γραμματέας του Γέρου: Όταν στα 1825 μεταφέρουν κρατούμενο τον Κολοκοτρώνη από τ' Ανάπλι για να τον φυλακίσουν στο μοναστήρι της Υδρας, τον είχαν ξαρματώσει ολότελα. Όπως τον πηγαίνουν συνοδεία μέσα απ' τους δρόμους τ' Αναπλίου, πέρασαν από ένα ψλικάτζιδικό. Στην πόρτα απ' έξω είχαν σ' ένα ζεμπίλι σουγιάδες φτηνούς, 2-3 λεπτά, ο ένας. Άπλωσε ο Γέρος και πήρε έναν απ' αυτούς για να κόβει το ψωμί του. Δεν είχε όμως να τον πληρώσει κι είπε του καταστηματάρχη να τον χρεώσει. Κι όσοι παρακολούθησαν κείνη τη στιγμή, τη φτώχεια του καταδιωγμένου αρχηγού, κούνησαν χαρακτηριστικά το κεφάλι. Κι από τότε έμειναν κείνοι οι σουγιάδες με τ' όνομα «Κολοκοτρώνης».

Από τις τρεις, νομίζω πως η τελευταία είναι η πιο αληθινή.

Από το θιβλίο του Τάκη Λάππα «Ελληνικά Ιστορικά Ανέκδοτα».

Παιχνίδια και παιδιά

Γκουρλώ - Γκουρλώ πούθε τα Γκουρλώνεις

Καθημερινά από την τηλεόραση κατακλυζόμαστε από διαφημίσεις με ηλεκτρονικά παιχνίδια που παίζουν τα παιδιά με εικονικούς ήρωες και εικονικούς εχθρούς, παιχνίδια για μοναχικά παιδιά. Ας θυμηθούμε όμως πως έπαιζαν τα παιδιά εδώ και 50 και πάνω χρόνια, τότε που όλα τα σύγχρονα ηλεκτρονικά παιχνίδια δεν υπήρχαν.

Τότε τα παιδιά ανάλογα με την εποχή έπαιζαν ομαδικά και διαφορετικά παιχνίδια. Έτσι το χειμώνα τα αγόρια έπαιζαν "τοιχάκι" που με κέρματα ή κομμάτια από στεφάνι βαρελιού, τα χτυπούσαν στον τοίχο ώστε με την πίθαμή τους να πλησιάσουν τη θέση του άλλου και έτσι κέρδιζαν. Αργότερα ήρθαν οι βόλοι "τα κεχριμπάρια" όπως τα λέγαμε, με αυτά προσπαθούσαμε να χτυπήσουμε τον άλλο βόλο και έτσι να τον πάρουμε. Αρχικά οι βόλοι ήταν από χύμα, αργότερα έγιναν γυάλινοι (κεχριμπάρια).

Τις αποκριές, από την "φούσκα" των χοιρινών φτιάχναμε μπάλα που την κυνηγάγαμε χτυπώντας την με τα πόδια μας, πολύ γρήγορα έσκαγε και έτσι τελείωνε και το παιχνίδι. Τις περισσότερες φορές η αντοχή της μπάλας, ήταν δεν ήταν, για δύο ή τρία παιχνίδια.

Το καλοκαίρι ή τις καλές μέρες του χειμώνα, παίζαμε "μπάλα" (ποδόσφαιρο) αρχικά με τόπια από κουρέλια που δεν άντεχαν και για πολύ. Αργότερα ήλθαν οι λαστιχένιες μπάλες που γρήγορα όμως τρυπούσαν και ξεφούσκωναν αφού χτυπούσαν στα μυτερά λιθάκια του πρόχειρου γηπέδου που ήταν οι αλάνες του χωριού. Το καλοκαίρι "στεφάνι". Το στεφάνι ήταν από τυροβάρελα που με τη διχάλα (ειδική κατασκευή) τα οδηγούσαμε μέσα στους κακοτράχαλους δρόμους του χωριού χωρίς να πέσουν κάτω.

Με στεφάνι, μια φορά θυμάμαι, πήγαμε μέχρι την Παλιόπολη (Αρχαία Μαντινεία) ντάλα μεσημέρι και γυρίσαμε με τον ίδιο τρόπο, ξυπόλητοι, βέβαια.

Υπήρχαν και άλλα παιχνίδια που έπαιζαν τα αγόρια. Τα κορίτσια είχαν τα δικά τους παιχνίδια.

Ένα κοινό παιχνίδι που το έπαιζαν μαζί τα αγόρια και τα κορίτσια μιας οικογένειας ήταν "το Γκουρλώ-Γκουρλώ πούθε τα γκουρλώνεις". Ήταν ένα παιχνίδι γνώσεων και μάθησης, αφού έτσι μάθαιναν τα παιδιά τα μικρά ονόματα όλων των οικογενειών του χωριού και τον αριθμό των μελών κάθε οικογένειας.

Το παιχνίδι ξεκινάγε ως εξής:

Ένα από τα παιδιά με τη φράση "γκουρλώ-γκουρλώ πούθε τα γκουρλώνεις;" ρωτούσε το παιδί που έβαζε το γρίφο και αυτό απαντούσε: "Τα γκουρλώνω σ' ένα σπίτι που έχει τρεις γυναίκες και τέσσερις άνδρες και το όνομα Κώστας".

Η υπόλοιπη παρέα προσπαθούσε να βρει το σπίτι, αυτό γινόταν για περιορισμένο χρόνο, αν δεν μπορούσαν να το βρουν τότε το παιδί που έβαζε το γρίφο έδινε τη λύση και κέρδιζε, συνεχίζοντας να βάζει γρίφους, αλλιώς το γρίφο έβαζε άλλο παιδί που είχε σειρά. Έτσι τα παιδιά μάθαιναν την οικογενειακή κατάσταση όλων των σπιτιών του χωριού. Παιχνίδι παιδαγωγικό και ανέξοδο για την εποχή του. Κάθε εποχή έχει τα δικά του παιχνίδια.

Ι.Δ. Σταματόπουλος

Τα πρώτα έργα και οι άνθρωποι που σημάδεψαν το χωριό μας

Συνέχεια απ' το προηγούμενο φύλλο

Και στο φύλλο αυτό θα συνεχίσουμε την παράθεση των ανθρώπων και των έργων που σημάδεψαν την πορεία του χωριού μας.

Πρώτα όμως ήθελα να αναφερθώ στις ενστάσεις που είχαν και δικαίως συγχωριανοί μας για μερικά έργα που γράφτηκαν στο προηγούμενο φύλλο.

Έτσι το γεφύρι του Γκόνου, το αρχικό με την καμάρα ήταν έργο του Μήτρου του Τασιόπουλου και σε αυτό αναφερόμουν, ενώ αυτό που έγινε αργότερα, το τιμεντένιο, έγινε πράγματι, επί προεδρίας του Θανάση του Παπαδημητρίου.

Το γεφύρι του Ντούρου δεν έγινε επί προεδρίας του Ντρόλα. Αυτά για την αποκατάσταση της αλήθειας.

Συνεχίζοντας έχουμε:

1) Τις πρώτες στέρνες (πηγάδια) στο χωριό άνοιξαν:

α) Οι αδελφοί Νώντας και Λευτέρης Σπυρόπουλος στο Γκορτσούλι.

β) Ο Γιώργης Μανέλης στη στροφή του Αι-Λιά.

γ) Ο Μανφέτας στο κτήμα του.

Οι στέρνες αυτές είχαν καμάρα που πάνω σε αυτή στηριζόταν το μαγάγι με τις τέσσερις.

2. Ηλεκτρικό φως στο χωριό είχαν πρώτοι οι Σπυραίοι στο Γκορτσούλι, ήταν από μια ανεμογεννήτρια κατασκευή του Ροβέρτου Κεχαγιά και του Αποστόλη Σπυρόπουλου. Η εγκατά-

σταση είχε μερικούς λαμπτήρες φωτισμού αλλά και συσσωρευτές για την αποθήκευση της ηλεκτρικής ενέργειας για τις ώρες που δεν υπήρχε αέρας για τη λειτουργία της ανεμογεννήτριας.

3. Το εκκλησάκι του Αι-Γιάννη στο κάτω μέρος του χωριού έγινε με δαπάνη της Σταυρούλας Φώτη Τριανταφύλλου που μένει στον Καναδά στο τέλος της δεκαετίας του 1980.

4. Το εκκλησάκι του Αγίου Νεκταρίου στη θέση Αι Λιας στη μπόντιζα έγινε με δαπάνη των αδελφών Τάκη και Γιώργου Σταθούλη που ζουν στην Νότια Αφρική.

5. Η αγιογράφηση του Ιερού Ναού του Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης άρχισε στο τέλος της δεκαετίας του 1970 μια πρωτοβουλία του ιερέα Νικολάου Κουτρομπή και συνεχίζεται και σήμερα στους υπόλοιπους ναούς, ένα σπουδαίο έργο που άλλαξε τη μορφή των ιερών ναών του χωριού μας.

6. "Το μπακαλιό", έργο του Γαλακτοκομικού Συνεταιρισμού Κακούριου έγινε στις αρχές του 1950 επί προεδρίας του Ανδρέα Σπύρου Σταματόπουλου, ενός ανθρώπου με όραμα για τα κοινά του χωριού.

7. Η αλωνιστική μηχανή, η πρώτη στην Πελοπόννησο, ήταν ιδιοκτησία του Αγροτικού Συνεταιρισμού Κακούριου και λειτούργησε στις αρχές του 1950 με μηχανικό το Ροβέρτο Κεχαγιά και βοηθό του το Γιάννη Συμπόνη. Ο

τελευταίος αργότερα ανέλαβε μηχανικός όταν αποχώρησε ο Ροβέρτος Κεχαγιάς. Ο Γαλακτοκομικός Συνεταιρισμός και ο Γεωργικός Συνεταιρισμός Κακούριου ήταν πρωτοβουλίες σημαντικές όχι μόνο για το χωριό μας αλλά και για την ευρύτερη περιοχή.

8. Το δρόμο από το γεφύρι του Ντούρου μέχρι του Μπαζιντάκου που ήταν κλειστός για πολλά χρόνια και το γεφύρι ήταν αναξιόπιστο, τον άνοιξε στο τέλος του 1950 ο τότε δραστήριος πρόεδρος του χωριού μας Παναγιώτης Σπ. Παναγιώταρος και έτσι η πάνω γειτονιά (Κηφισιά) συνδέθηκε με το υπόλοιπο χωριό συγκοινωνιακά.

9. Ο γέρο Σπύρος Σιολής ήταν εξαιρετος μαραγκός και χτίστης, είχε φτιάξει πολλές αυλόπορτες, με περίτεχνες καμάρες. Μια από αυτές σώζεται και σήμερα είναι η αυλόπορτα στο σπίτι των Παπαθεοδωραίων.

10. Ο Μήτσος ο Βλάχος (Βύζας) ήταν περίφημος χτίστης, λένε ότι έφτιαχνε τους καλύτερους φούνους. Την τέχνη του κτίστη την έμαθε και στα παιδιά του Βαγγέλη και Νικόλα. Αργότερα (δεκαετία του 60) το τιμεντένιο, οι πλήθρες και τα τούβλα άλλαξαν και τελικά εξαφάνισαν το επάγγελμα του χτίστη.

Σήμερα που το επάγγελμα του χτίστη επανέρχεται, βλέπουμε πόσο σημαντικό ήταν το έργο των χτιστάδων της εποχής εκείνης.

Ι.Δ. Σταματόπουλος

ΤΡΙΠΟΛΙΣ 1969

Τέλος σχολικής θητείας
διδασκάλου Βασ. Κοτσιάνη
με τους μαθητές ΣΤ' τάξεως
το 1969 Δ' Δημοτικό
και τα παιδιά
του Γιάννη και Σωτηρούλα.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Η πλάση τον Δημιουργό προσφέρει
Οι Άγγελοι τον ύμνο.
Οι ουρανοί τον αστέρα.
Οι Μάγοι τα δώρα.
Οι ποιμένες το θαύμα.
Η γη το σπήλαιο.
Η έρμημος την φάτνη.
Ημεις δε μητέρα Παρθένον
Ο προ αιώνων Θεός ελέησον ημάς.

ΤΑ ΓΗΡΑΤΕΙΑ

Τα γηρατεία για τον πιστό είναι ό,τι το Μέγα Σάββατο.
Η προσμονή της λαμπρής.
Η προσμονή μιας ένδοξης Ανάστασης.
Γ' αυτό τα χριστιανικά γηρατεία είναι γηρατεία γαλήνης και προσδοκίας.
Κι όταν ακόμη δεν έρχονται ανώδυνα είναι πάντοτε ανεπαισχυντα και ειρηνικά.
Ετοιμάζουν την καλή απολογία
Και προγεύονται το πασχαλινό δείπνο της αιωνιότητας.
Μ. Κοτσιάνη

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

Δεν είναι κατάσταση αλλά γεγονός.
Μιλάμε για τους νεκρούς αλλά στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν τέτοιοι. Το σωστό είναι να μιλάμε για κείνους που πέθαναν.
Ζούσαν μέχρι τη στιγμή του θανάτου τους, αλλά ζουν και κατόπιν. Ο θάνατος είναι σαν τη γέννηση μια πράξη, μια μεταβίβαση, μια είσοδος σε μια ελεύθερη ζωή.
Ποτέ μην σκέπτεσθε τον θάνατο ως κατάσταση αλλά σαν σήραγγα που για μια στιγμή ρίχνει τις σκιές της στην αμαραιοστοιχία που τρέχει αλλά δεν στέκει.
Μ. Κοτσιάνη

Λείπουν πράγματα απ' το χωριό μας

Εδώ και πολύ καιρό έψαχνα να βρω χρόνο για να γράψω μερικά πράγματα για το χωριό του πατέρα μου... το Κακούρι. Είμαι 25 χρονών και ζω, εδώ και μερικά χρόνια στην Αθήνα. Στο χωριό πηγαίνω αρκετά σπάνια και αυτό ακριβώς θα ήθελα να σχολιάσω. Δυστυχώς στο χωριό πια δεν ζουν ούτε γιαγιά αλλά ούτε και παππούς, επομένως είναι φυσιολογικό να μην το επισκέφτομαι συχνά. Είναι αλήθεια πάντως ότι τα τελευταία χρόνια ο Σύλλογος των Αρτεμισιωτών και όχι μόνο, έχουν κάνει μεγάλες προσπάθειες για την αναβάθμιση του κοινωνικού και του πολιτιστικού επιπέδου του χωριού.

Είναι όμως επίσης γεγονός ότι το χωριό δεν τραβεί πλέον τους νέους ανθρώπους. Αυτό το έχω διαπιστώσει εδώ και χρόνια τόσο με συζητήσεις που έχω κάνει με παιδιά της ηλικίας μου που έχουν επισκεφτεί το χωριό όσο και με μεγαλύτερους σε ηλικία συγχωριανούς. Σε αυτό που όλοι συμφωνούν είναι ότι το χωριό χρειάζεται ένα μέρος όπου μπορεί να συχνάζει η νεολαία. Είναι χρήσιμο να υπάρχουν εναλλακτικές επιλογές ψυχαγωγίας όχι μόνο για τους επισκέπτες αλλά κυρίως για τα νέα παιδιά του χωριού. Ίσως φταίει που το Κακούρι είναι κοντά στην Τρίπολη, η οποία καλύπτει το συγκεκριμένο κενό. Εντούτοις, από μια βόλτα στα διπλανά χωριά θα διαπιστώσει κανείς ότι εκεί υπάρχουν αρκετά καταστήματα που απευθύνονται στην νεολαία. Βέβαια όλοι ξέρουμε πόσο δύσκολο είναι για κάποιον επαγγελματία να ανοίξει ένα μαγαζί, μια καφετέρια για να μπορέσει να συντηρήσει σε ένα τόσο μικρό και απομονωμένο κατά κάποιον τρόπο μέρος όπως είναι το Κακούρι.

Όμως, για να βρει το χωριό κάποιους πιο νεανικούς ρυθμούς και να γεμίσει νεανικές όψεις και χαμόγελα θα πρέπει να γίνουν τολμηρά βήματα κυρίως από την πολιτεία, την τοπική κοινωνία και τον σύλλογο του χωριού.

Άλλωστε πολλοί είναι οι νέοι που κατάνονται από το χωριό και οι οποίοι, πιστεύω, έχουν την επιθυμία να το επισκεφτούν για ένα Σαββατοκύριακο ή ένα τριήμερο, αφού έχει το πλεονέκτημα να βρίσκεται μέσα στην φύση και να απέχει λιγότερο από δυο ώρες από την Αθήνα. Εύχομαι η άποψή μου να βρει κάποια στιγμή αντίκρουσμα ώστε να γίνει το χωριό τόπος όπου μπορούν να βρουν χώρο και χρόνο και οι νέοι άνθρωποι.

Ηλιόπουλος Ευάγγελος

ΛΕΥΚΑ ΕΙΔΗ - ΕΙΔΗ ΠΡΟΙΚΑΣ

Γιώτα Ανδρέα Σταματόπουλου

Χ. Μούσχου 5 (5η στάση) Άνω Ιλίσια
Τηλ.: 210-7785183

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

Γιώργος Α. Συμπρούκος

Νέα Περιφερειακή Οδός

(Πίσω από το 3ο Λύκειο) Τρίπολη

Τηλ.- FAX.: 2710 241752 • Κιν. 6944 273076

Γυναικεία υφάσματα ποιότητας

Αθανασία Κατσιφώδη

(κόρη της Γεωργίας Ι. Τσαγκαλάκη)

Πελοπίδα 10 Τρίπολη Τηλ: 2710-223954

TΑΒΕΡΝΑ ΨΗΣΤΑΡΙΑ

ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΟΥ

Αρτεμίσιο (Κακούρι) Αρκαδίας

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΙΑ

Πωλείται μονοκατοικία, νεόκτιστη 90 τ.μ.,

σε οικόπεδο 500 τ.μ., στο Αρτεμίσιο.

Πληροφορίες: Θανάσης Βασδέκης

τηλ. 210-4944070 & 6977947750

Ανασκάπτοντας τα περασμένα χρόνια

Στα τέλη Αυγούστου επισκέφθηκαν το χωριό μας δυο γεωπόνοι του Υπουργείου Γεωργίας, που ασχολούνται με την συγκέντρωση σπόρων παλαιών, για τη δημιουργία Τράπεζας Γενετικού Υλικού. Μάζευαν δηλαδή σπόρους διάφορων ποικιλιών φυτών που καλλιεργούνταν παλιότερα στην πατρίδα μας και δεν καλλιεργούνται πλέον ή καλλιεργούνται ελάχιστα.

Η Τράπεζα αυτή είναι πολύ σημαντική και έχει την ίδια αξία που έχει η καταγραφή και συγκέντρωση των παραδόσεων των ηθών και εθίμων της λαϊκής μας παράδοσης. Οι ποικιλίες αυτές χρειάζονται πολλά χρόνια για να εγκληματιστούν και να δημιουργηθούν. Έτσι είναι κληρονομιά από τις προηγούμενες γενιές και πρέπει να διατηρηθούν.

Η ενέργεια αυτή είναι και μια άμυνα, μια αντίσταση στην επέλαση των μεταλλαγμένων γενετικά φυτών, που μας απειλούν.

Συnergάστηκα μαζί τους και βρήκαμε τόσο πολύ μεγάλο αριθμό σπόρων που οι γεωπόνοι εξεπλήγησαν. Εφυγαν απ' το χωριό με 64 είδη σπόρων, όταν σε άλλα χωριά έβρισκαν 2-3. Αυτό κατέστη δυνατό χάρις στην προνοητικότητα, την οξυδέρκεια μερικών συγχωριανών μας που κράτησαν και κρατούν παλιούς σπόρους. Αυτοί ήταν: **Κώστας και Αγγελικό Χριστοπούλου** (16 είδη), **Μπάμπης Χ. Σταματόπουλος** (32 είδη), **Γιάννα Χρ. Ρόκκα** (12 είδη) και **Κώστας Ι. Φαρράς** (4 είδη).

Νομίζω ότι ο Σύλλογός μας θα πρέπει, όσο είναι ακόμη καιρός, να συγκεντρώσει αυτούς τους σπόρους και να δημιουργήσει μια μικρή Τράπεζα Γενετικού Υλικού, στον Ξενώνα.

Ο γιος του Χαράλαμπου Σταματόπουλου, ο Χρήστος, που βοηθά πολλαπλώς το Σύλλογο, μας δήλωσε ότι θα μας δώσει τους σπόρους του πατέρα του.

Συλλυπούμενοι το Χρήστο, τη μάνα του και την αδερφή του, τον ευχαριστούμε θερμά και γι' αυτό.

Η αναφορά αυτή είναι και ένα μικρό μνημόσυνο στον αξέχαστο **Μπάμπη Χρ. Σταματόπουλο (Κινέζο)** που μας έφυγε τόσο ξαφνικά. Το Μπάμπη που μας ξάφνιαζε ευχάριστα πάντα, με υλικό παλιό, αρχεία από την Κοινότητα, το Συνεταιρισμό κ.λπ. Χάρης σ' αυτόν πολλά διασώθηκαν και υπάρχουν στον Ξενώνα.

Αξέχαστε, Χαράλαμπε, θα σε θυμόμαστε και γι' αυτό.

Εδώ πρέπει ν' αναφέρουμε ότι ο Σύλλογός μας από το επόμενο φύλλο θ' αναφερθεί και στα επαγγέλματα συγχωριανών μας που τείνουν να εκλείψουν. Αυτά είναι: του φαναρτζή, του βαρελά, του σαγαματοποιού, του καλατζή και του τσαγκάρη. Θ' αναφερθούμε σ' όλα αυτά και θα δημιουργήσουμε γωνιές για κάθε ένα στον Ξενώνα με τα εργαλεία και υλικά που θα τους παρακαλέσουμε να μας προσφέρουν. Κι επειδή πρόσφατα έφυγε από τη ζωή ο **Βασίλης Γ. Σίμος** που ήταν τσαγκάρης κι επισκεύαζε τα παπούτσια όλων των συγχωριανών, ο γιος του Γιώργος μας δήλωσε ότι θα μας δώσει ό,τι έχει για να το εκθέσουμε στον Ξενώνα. Η γωνιά του τσαγκάρη θα μας θυμίζει παλιές εποχές, τότε που ένα ζευγάρι παπούτσια κρατούσε χρόνια με τα συνεχή μαλώματα, την αλλαγή της σόλας, τις πρόκες και τα πέταλα, που έβαζαν από κάτω.

Συλλυπούμενοι το Γιώργο, τη μάνα του και τις αδερφές του τους ευχαριστούμε θερμά.

Οι γεωπόνοι με ειδική συσκευή που είχαν κατέγραψαν τις ακριβείς γεωγραφικές συντεταγμένες του χωριού που είναι:

Βόρειο Γεωγρ. Πλάτος:

22° 22' 78"

Ανατολικό Γεωγρ. Μήκος:

37° 40' 62"

Γ.Η. Ρόκκας

ΚΑΚΟΥΡΑΪΙΚΕΣ ΑΤΑΚΕΣ

1. Ο κώδικας του Ροβέρτου

Ο Ροβέρτος Κεχαγιάς, ήταν γαμπρός των Σπυραίων, είχε παντρευτεί την Παναγιώτα Νώντα Σπυροπούλου.

Είχε Αρμένικη καταγωγή.

Οι παλιόι θα τον θυμούνται σαν τον πρώτο μηχανικό στο μύλο των Σπυραίων στο Γκορτσούλι και έπειτα της αλωνιστικής μηχανής του Συνεταιρισμού του χωριού μας, στις αρχές της δεκαετίας του 1950.

Ήταν ψηλός, προς το μελαμψό, ξερακιανός με μακριά και δυνατά δάχτυλα σαν χειρουργός, γιατί χειρουργός ήταν και αυτός αλλά στις μηχανές.

Ήταν άριστος μηχανικός και δεν υπήρχε μηχανικό πρόβλημα που να μην μπορούσε να το λύσει.

Ήταν ένας μηχανικός περιζήτητος σε όλη την Ελλάδα και αυτό επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι την είχε γυρίσει απ' άκρη σ' άκρη για να επισκευάσει ή να θέσει σε λειτουργία μηχανές σε εργοστάσια, σε μύλους ή ελαιοτριβεία.

Γενικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι ήταν ένας άνθρωπος με υψηλό Ι.Ο. Είχε δημιουργήσει άπειρες ιδιοκατασκευές για να επιλύει πρόβλημα που συναντούσε στη λειτουργία των μηχανών.

Ο ίδιος μαζί με τον μπάμπη-Αποστόλη τον Σπυρόπουλο είχαν κατασκευάσει ανεμογεννήτρια και είχαν ηλεκτρικό φως στο μύλο από τις αρχές της δεκαετίας του 1930, δηλαδή πολλά χρόνια πριν έλθει η ΔΕΗ στο χωριό μας.

Στην Ελλάδα είχε έλθει με τον αδελφό του που είχε δύο αγόρια.

Κάποια στιγμή τα ανίψια του αποφάσισαν να γυρίσουν στην πατρίδα τους την Αρμενία. Τα παιδιά πέρασαν να αποχαιρετήσουν το θείο τους στο χωριό.

Αφού τα είπαν με το θείο τους, ο οποίος ανησυχούσε για το τι θα έβρισκαν στην πατρίδα και για να τον καθησυχάσουν του είπαν ότι θα του γράψουν αμέσως. Ο μπάμπη-Ροβέρτος γνώριζε ότι η Αρμενία ήταν στο ανατολικό μπλοκ και τα πάντα ήταν κάτω από τον κρατικό έλεγχο και ειδικά η αλληλογραφία οπότε τα ανίψια του ήταν αδύνατο να περιγράψουν την κατάσταση στην πατρίδα.

Η κατάσταση, τότε στο ανατολικό μπλοκ ήταν ασαφής, για το πως περνούσε ο κόσμος εκεί.

Έτσι ο μπάμπη-Ροβέρτος επινόησε έναν ασφαλή και απλό κώδικα επικοινωνίας για να μπορέσει να μάθει για την κατάσταση που θα έβρισκαν τα ανίψια του στην Αρμενία.

Έτσι τους είπε:

Θα μου στείλετε μέσα στο γράμμα και μια φω-

τογραφία. Αν στη φωτογραφία είσατε όρθιοι, τότε η κατάσταση στην πατρίδα θα είναι καλή.

Αν στη φωτογραφία είσατε καθιστοί τότε η κατάσταση δεν είναι καλή.

Με ανυπομονησία, τους επόμενους μήνες περίμενε το γράμμα από τα ανίψια του. Πράγματι μετά από μήνες πήρε το πολυπόθητο γράμμα με τη φωτογραφία.

Στη φωτογραφία τα ανίψια του δεν ήταν ούτε όρθιοι, ούτε καθιστοί, αλλά ξαπλωμένοι κατά γης.

Τα ανίψια του για να περιγράψουν την κατάσταση που βρήκαν, βελτίωσαν τον κώδικα επικοινωνίας του θείου τους, για να την περιγράψουν.

2. Τα ρέστα του Τσακίρη

Ο μπάμπη-Νικόλαος ο Τριαντάφυλλος ο επονομαζόμενος "Τσακίρης" άνθρωπος εφευρετικός και πολυμήχανος, και πως αλλιώς θα ήταν, για να μπορέσει να ζήσει την πολυμελή οικογένειά του, δύσκολα χρόνια και χωρίς μεγάλη κτηματική περιουσία, έκανε όλες τις εποχιακές δουλειές. Έτσι τους καλοκαιρινούς μήνες πήγαινε στα τοπικά πανηγύρια και έφτιαχνε την "μπαράκα του". Έτσι μια χρονιά πήγε και έστησε την μπαράκα του στο πανηγύρι του Λεβιδιού, τότε το πανηγύρι γινόταν γύρω από την εκκλησία (23 Αυγούστου). Ο μπάμπη-Νικόλαος είχε καλό κρασί, γουρνοπούλα και η γυναικία του ειδικευμένη στο βραστό κρέας.

Τα τραπέζια της μπαράκας ήταν γεμάτα και οι πελάτες γεύονταν το καλό κρασί και τον σπεσιαλιτέ βραστό μεζέ.

Στο λογαριασμό όμως ο μπάμπη-Νικόλαος δεν επέστρεφε ρέστα, προφασιζόμενος την πολλή δουλειά. Έτσι τα κέρδη πήγαν καλά.

Την επόμενη χρονιά ο Τσακίρης επανήλθε και πάλι στο ίδιο πανηγύρι, αισιοδοξώντας καλύτερες δουλειές από την προηγούμενη.

Αλλά οι ώρες περνούσαν και πελάτες δεν έμπαιναν στην παράγκα. Η Τσακίρα με απορία ρωτάει τον Τσακίρη: "Νίκο μου, φέτος δεν έρχεται κόσμος, γιατί;" Και η απάντηση του Τσακίρη ήταν αφοπλιστική: "Γυναίκα πέρυσι δεν δίναμε ρέστα στους πελάτες".

Τα ρέστα είχαν πάρει την εκδίκησή τους.

Ι. Δ. Σταματόπουλος

ΥΓ. Και τις δύο ατάκες, μου τις διηγήθηκε ο **μπάμπη-Βασίλης ο Παπαθεοδώρου**, που είναι μια ανεξάντλητη πηγή από ατάκες και ιστορίες γύρω από το χωριό.

Προσκυνητές στην Παναγία της Έλυνας

Συνέχεια από την 1η σελ.

Λεωνίδιο. Πρόλαβε αχνορόδινο ο ήλιος μέσα από τη θάλασσα κι έβαψε με θαυμάσια χρώματα τον ορίζοντα.

Παρακάμπτοντας από περιφερειακό δρόμο την πόλη, πήραμε το στενό δρόμο δυτικά προς την Έλωνα ανάμεσα σε βουνά και σε 30' περίπου αντικρύσαμε αριστερά μας ψηλά το μοναστήρι να κρέμεται σχεδόν σαν αετοφωλιά πάνω σε πελώριους κατακόκκινους κάθετους βράχους. Το μεγαλύτερο θέμα προκάλεσε σε όλους δέος και θαυμασμό.

Η πρόσβαση με το λεωφορείο από το πίσω μέρος του βράχου ήταν ομαλή και σε λίγο περάσαμε την πύλη της Μονής, κατεβήκαμε αρκετά πέτρινα πλατιά σκαλιά και βρεθήκαμε στο ναό της Παναγίας. Προσκυνήσαμε ευλαβικά την πανάρχαια θαυματουργή εικόνα, έργο του Απ. Λουκά, που μετά τη γνωστή περιπέτεια της κλοπής της βρίσκεται ευτυχώς και πάλι στη θέση της και παρακολουθήσαμε μέσα σε κλίμα κατάλυξης τη Θεία Λειτουργία που τέλεσε ο πατήρ Νικόλαος μαζί με ντόπιο ιερέα.

Μετά το τέλος περιηγηθήκαμε το μοναστήρι, πήραμε το παραδοσιακό κέρασμα - λουκούμι και καφέ - και κυρίως απολαύσαμε την υπέροχη άγρια θαύ γύρω βουνών, που τα χωρίζει με βαθιά χαράδρα. Από το ύψος της Μονής ήταν πραγματικά εκπλη-

κτική. Αναχωρήσαμε κατά τις 11:00 με χαρούμενη και ανάλαφρη καρδιά για το Λεωνίδιο και δροσιστήκαμε με ένα αναψυκτικό στην πλατεία του, μια και η μέρα ήταν σχεδόν καλοκαιρινή.

Το μεσημέρι μας βρήκε στην ψαροταβέρνα «Το δελφίνι» στην παραλία Πλάκα, δίπλα ακριβώς από την καταγάλανη ήρεμη θάλασσα, όπου παρέες-παρέες απολαύσαμε το γεύμα μας κυρίως με θαλασσινά.

Στην επιστροφή μας κάναμε μια στάση και στην Ι. Μονή Λουκούμης, έξω από το Άστρος, όπου στον εντυπωσιακό πέτρινο βυζαντινό ναό του 11ου αιώνα, στο κέντρο μιας ολάνθιστης αυλής, ο παπα-Νίκος τέλεσε δέηση. Στη συνέχεια ένα καφεδάκι που ολοπρόθυμα προσέφεραν οι μοναχές στον αρχοντικό Ξενώνα με τα παλιά λεπτοσκαλισμένα έπιπλα και τα εντυπωσιακά χειροποίητα κενήτσια και χαλιά ήταν ό,τι έπρεπε για κείνη την ώρα 4.00 μ.μ. - για να νιώσουμε ευεξία και δύναμη.

Στην επιστροφή μας μέσα στο λεωφορείο το κλίμα ήταν πολύ ευχάριστο με συζητήσεις, αστεία και παραδοσιακά τραγούδια, που τα ξεκίνησε πρώτος ο παπα-Νίκος. Στις 5:30 μ.μ. φτάσαμε πια στο χωριό μας, κάπως κουρασμένοι, αλλά ενθουσιασμένοι από όλα όσα ζήσαμε και είδαμε δώδεκα ολόκληρες ώρες, μέσα σε ένα κλίμα σύμπτωσης, αγάπης και αλληλοσεβασμού.

Η πρωτοβουλία αυτή του **Εκκλησιαστικού Συμβουλίου**

ήταν άλλη μια απόδειξη του ειλικρινούς ενδιαφέροντός του για τους συγχωριανούς και της διάθεσης προσφοράς προς αυτούς. Τους εκφράζουμε για άλλη μια φορά τα συγχαρητήρια και τις ευχαριστίες μας και ευχόμαστε να πραγματοποιούνται τέτοιες εκδηλώσεις, που δίνουν και μια άλλη διάσταση στο ρόλο της Εκκλησίας στη ζωή των πιστών.

Διονύσης - Άννα Σταματόπουλος

Ζητάμε συγγνώμη που λόγω πληθώρας ύλης «Η Σελίδα των Ξενιτεμένων» και συγκεκριμένα το άρθρο του **Ελ. Παυλή** «Εύρηκα του Αρχιμήδη» θα δημοσιευθεί στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

ΧΡ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
Ωρολόγια - Κοσμήματα
Εθν. Αντίστασης 52
Τηλ. 2710 232633
• Τρίπολη

ΓΑΛΛΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΛΕΥΚΩΝ ΕΙΔΩΝ - ΚΟΥΡΤΙΝΩΝ
Βασίλης Α. Σταματόπουλος
Ερμού 15 Τρίπολη
Τηλ.: 2710 238621

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ

ΠΕΤΡΕΣ-ΤΖΑΚΙΑ
ΓΡΑΝΙΤΕΣ-ΜΑΡΜΑΡΑ
ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ
ΤΟΥΒΛΑ-ΚΕΡΑΜΙΔΙΑ
ΤΣΙΜΕΝΤΑ-ΜΟΝΩΤΙΚΑ
ΑΜΜΟΧΑΛΙΚΑ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΟΥΖΙΑΝΗΣ
2ο χλμ. Π.Ε.Ο. ΤΡΙΠΟΛΗΣ - ΑΡΓΟΥΣ, ΤΡΙΠΟΛΗ
22 100.ΤΗΛ.: 2710/234500.ΚΙΝ.: 6973 82.07.40

ΕΜΠΟΡΙΟ

ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 9
ΤΡΙΠΟΛΗ
ΤΗΛ./FAX: 2710.22.68.07

ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΕΚΤΥΠΩΤΩΝ
FAX
ΑΝΑΛΩΣΙΜΩΝ
SERVICE

RICOH TOSHIBA

ΜΠΑΣΙΩΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

Τοποθετήσεις
• πλακιδίων παντός τύπου
Τζάκια
• τοποθετήσεις - επενδύσεις
Επενδύσεις
• εσωτερικές - εξωτερικές
παντός τύπου

Τηλ.: 2710234870
κινητό: 6945-634240

Το χωριό μας και ο Δήμος Μαντινείας τίμησαν τον Ολυμπιονίκη μας Γιάννη Χαρ. Συμπόνη

Όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο το καλοκαίρι, στην εκδήλωση που έκανε η Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων του Ν. Αρκαδίας, ο Δήμος μας τίμησε τους Ολυμπιονίκες **Γιώργο Ρουμπάνη** από το Πικέρνι και το συγχωριανό μας **Γιάννη Χαρ. Συμπόνη**.

Ήταν μια οφειλόμενη τιμή στους Ολυμπιονίκες που κατόνται από το Δήμο μας. Η βράβευση έγινε με πρόταση που έκανε ο Σύλλογός μας και υιοθέτησε ο Δήμαρχος και το Δημοτικό Συμβούλιο.

Έτσι λοιπόν στα πλαίσια της συναυλίας που δόθηκε στο χωριό μας από τη γνωστή τραγουδίστρια Γλυκερία, και πριν απ' αυτήν, τιμήθηκαν οι δύο Ολυμπιονίκες μας με

με επίσης και καμαρώσαμε την έκθεση με τα μετάλλια, τα τρόπαιά του, που είχαμε οργανώσει στην αίθουσα του Συλλόγου.

Γιάννη, να 'σαι πάντα καλά και σ' ευχαριστούμε για τη μεγάλη τιμή που έκανες στο χωριό μας.

Γ. Ρόκκας

Βιογραφικό σημείωμα του Γιάννη Χ. Συμπόνη 54 χρόνια κωπηλασίας

Γεννήθηκα στο Κακούρι Αρκαδίας - σημερινό Αρτεμίσιο, απ' όπου και κατάγομαι, στις 6-1-1935. Σε ηλικία 2 ετών, η οικογένειά μου μετακόμισε στον Πειραιά όπου και μεγάλωσα. Την αθλητική - κωπηλατική μου σταδιοδρομία, ξεκίνησα στα 17 μου χρόνια στον Όμιλο Ερετών (που είναι και το αρχαιότερο αθλητικό σωματείο της Ελλάδας). Τον επόμενο κίολας χρόνο, κατέκτησα 7 χρυσά μετάλλια στους Πανελληνίους Αγώνες Κωπηλασίας. Στα 19, έγινα μέλος της Εθνικής Ομάδας Κωπηλασίας, η οποία αποτελείτο μόνο από στρατιωτικούς και στεγαζότανε στις εγκαταστάσεις του Πολεμικού Ναυτικού στον Πόρο. Από το 1953, που πήρα το πρώτο χρυσό μετάλλιο έως και το 1966, όπου για τελευταία φορά συμμετείχα σε αγώνες, κατέκτησα συνολικά 50 πρώτες Πανελληνίες νίκες. Συμμετεί-

Εδώ ο Γιάννης με το Θόδωρο Γ. Ψαρρά

ειδική πλακέτα από το Δήμαρχο μας Γιώργο Τσαγκούρη.

Εκείνη τη βραδιά όλοι οι χωριανοί που βρεθήκαμε εκεί νιώσαμε περήφανοι για το δικό μας **Γιάννη Χαρ. Συμπόνη**, τον καλύτερο κωπηλάτη του αιώνα, όπως τον έχουν αναγνωρίσει όλοι.

Νιώσαμε υπερήφανοι που ένα δικό μας παιδί, γεννημένο στα ίδια χώματα με μας, με σκληρή προσπάθεια και με το πλούσιο ταλέντο που ήταν προικισμένος, γνώρισε πάρα πολλές διακρίσεις και έγινε δις Ολυμπιονίκης στην ίδια Ολυμπιάδα (της Ρώμης), όπου κατέκτησε την έβδομη θέση και ένατη θέση.

Όλοι καμαρώσαμε το Γιάννη, που ήρθε για το σκοπό αυτό από τα Γιάννενα, όπου εργάζεται ως προπονητής και παρέλαβε την πλακέτα του.

Ψηλός, ευθυτενής, με αθλητικό παράσημα ένιωσε τη χαρά της αναγνώρισης από τους συγχωριανούς του και ήταν ιδιαίτερα ενθουσιασμένος γι' αυτό. Θαυμάσα-

Εδώ με συγγενείς του

χα δε σε πάρα πολλούς διεθνείς αγώνες όπου και κέρδισα 65 νίκες. Σημαντικότερες αυτών είναι οι 5 πρώτες νίκες σε ισάριθμα Παγκόσμια Στρατιωτικά Πρωταθλήματα ΣΙΣΜ: (1958 - Σουηδία, 1959 - Ολλανδία, 1961 - Ιταλία, 1962 - Σουηδία, 1963 - Αίγυπτος), 3 δεύτερες νίκες και 1 τρίτη νίκη στους Μεσογειακούς Αγώνες (2 δεύτερες στην Βαρκελώνη το 1955, 1 δεύτερη και 1 τρίτη το 1963 στη Νάπολη της Ιταλίας, όπου είχα και την τιμή να είμαι ο σημαioφόρος της Ελληνικής αποστολής στην τελετή έναρξης (σημειώνω εδώ πως οι Μεσογειακοί Αγώνες χαρακτηρίζονται και ως μικρή Ολυμπιάδα).

Αποκορύφωμα όμως της αθλητικής μου σταδιοδρομίας, ήταν η συμμετοχή μου στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Ρώμης το 1960, στους οποίους και έλαβα μέρος σε 2 αγωνίσματα - πράγμα μοναδικό στα κωπηλατικά χρονικά. Στην Ολυμπιάδα αυτή κατέκτησα την έβδομη και ένατη θέση, στη δίκωπο με πηδαλιούχο και τετράκωπο με πηδαλιούχο, αντίστοιχα. Είχα δε και σε αυτούς τους αγώνες την τιμή να είμαι ο σημαioφόρος στην τελετή λήξης τους. Συνολικά τιμήθηκα με τις εξής διακρίσεις:

Τα DVD του Συλλόγου μας

Όλα τα τελευταία μεγάλα γεγονότα του συλλόγου είναι σε DVD

- α) Χορός του Συλλόγου 2004
- β) Εγκαίνια του Ξενώνα
- γ) Κοπή της πίτας το 2006
- δ) Αρτεμισιακά - Αργαλειός 2006

Η τιμή κάθε DVD είναι 20€.
Τα μέλη του συλλόγου δέχονται παραγγελίες. Στέλνονται και στο εξωτερικό.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Παραλειπόμενα

«Άλλοι φτιάχνουν και άλλοι χαλάνε» λέει ο λαός μας. Έχουμε μια δέντροστοιχία που τη θαυμάζει όλος ο κόσμος. Ομορφαίνει την είσοδο του χωριού και προδιαθέτει ευχάριστα τον επισκέπτη.

Χρειάστηκαν χρόνια για να μεγαλώσουν οι μεγαλοπρεπείς και λυγερόκορμες αυτές λεύκες. Κάποιοι τις κουβάλησαν, τις φύτεψαν, τις πότισαν και γενικά φρόντισαν για την ανάπτυξή τους.

Από καιρό σκεφτόμαστε να συμπληρώσουμε κάποια κενά που υπήρχαν ανάμεσά τους. Η φύση όμως προνοεί για όλα. Από σπόρο που έπεφτε είχαν φυτρώσει πάρα πολλές μικρές λεύκες και τις καμαρώναμε, βλέποντάς τες να μεγαλώνουν.

Κάποιο χέρι όμως ασυνείδητο, απρόσεχτο ή εγκληματικό ήρθε να βάλει τέλος στη ζωή τους. Για κάποιο λόγο, που εκείνος ξέρει, έβαλε φωτιά με αποτέλεσμα να καούν όλες οι μικρές. Τα καμένα κορμάκια τους μαρτυρούν και φωνάζουν το μεγάλο έγκλημα. Αλλά και κάποιες από τις μεγάλες έχουν πάθει ζημιά. Έχει καεί ο φλοιός τους με κίνδυνο να ξεραθούν σε λίγα χρόνια.

Πρέπει κάτι να γίνει. Είναι κρίμα!

Δεν ξέρω τι θα έλεγε γι' αυτό, αν μπορούσε να το δει ο Γιώργος ο Παναγιώταρος.

Βρέθηκε την 2η Κυριακή της Αποκριάς στην εκκλησία του χωριού, τον Άγιο Κωνσταντίνο.

Μια εκκλησία καθαρή, αστραφτερή αλλά άδεια. Οι πιστοί μετρούνταν στα δάχτυλα. Η ατμόσφαιρα κατασκευτική. Η λειτουργία εξαιρετική καθ' ότι εκτός από τους δικούς μας ψάλτες ήταν και ο Βασίλης ο Ηλιόπουλος και ο κος Ριζιώτης. Ο κος Ριζιώτης ήρθε από την Τρίπολη για να ψάλει στην εκκλησία μας και τον ευχαριστούμε για τη μεγάλη τιμή. Όλοι λοιπόν, μαζί με τον ιερέα, κατέβαλαν προσπάθειες να μας ευχαριστήσουν και το πέτυχαν. Μια υπέροχη εξήγηση Ευαγγελίου που θα τη ζηλευαν πολλοί.

Την παράσταση έκλεψε η μικρή Κατερινούλα, εγγονή της Αικατερίνης Κ. Χρόνη, που ήρθε στην εκκλησία ντυμένη με την παλιά τοπική φορεσιά. Έγινε μια προσπάθεια από το Σύλλογό μας να ντυθούνε και μεγάλες γυναίκες, αλλά δεν ευδοχώθηκε. Ίσως του χρόνου να τα καταφέρουμε.

Θα πούμε το νερό νεράκι, αν δεν προσέξουμε. Σε λίγα χρόνια θα έχουμε πρόβλημα. Τα νερά λιγοστεύουν και θα πρέπει ν' αναζητήσουμε άλλες λύσεις. Ίσως θα πρέπει ν' αξιοποιήσουμε το λιγοστό νεράκι της Καρύταινας και της Γκρόνιζας. Πρέπει να είμαστε έτοιμοι για την κακιά την ώρα. Μακάρι να υπήρχε το παλιό δίκτυο της Γκρόνιζας με τα λιονταράκια στις διάφορες γειτονιές του χωριού.

Αλήθεια! που να βρίσκονται άραγε;

Αν ξέρει κάποιος, ας μας πει.

Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα

Το Δημογραφικό πρόβλημα

Γράφει ο Γιάννης Μ. Ζαρόκωστας

Εκρηκτικές διαστάσεις παίρνουν στην χώρα μας η υπογεννητικότητα και το δημογραφικό, που χαρακτηρίζονται ως το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα της Ελλάδας.

Οι θάνατοι είναι πλέον περισσότεροι από τις γεννήσεις, χωρία σταδιακά ερημώνουν, ενώ σε ετήσια βάση «βάζουν λουκέτο» 100 σχολεία της υπαίθρου, αφού μειώνεται δραματικά ο αριθμός των μαθητών. Όπως μας πληροφορεί η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία από τη δεκαετία του 1950 έως το 1980 είχαμε 150.000 μαθητές στην Α' τάξη των Δημοτικών Σχολείων. Από τότε μέχρι σήμερα μειώθηκαν στους 100.000 μαθητές από τους οποίους 30.000 είναι παιδιά αλλοδαπών. Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι το 2006 γεννήθηκαν στην Τρίπολη 400 παιδιά, από τα οποία 130 είναι παιδιά αλλοδαπών. Στα προσεχή χρόνια αναμένεται αύξηση γεννήσεων από αλλοδαπές μητέρες. Έτσι μειώνεται σταδιακά ο αμιγής ελληνικός πληθυσμός.

Η Ελλάδα γερνά και γίνεται χώρα γερόντων. Έως το 2050 εκτιμάται πως 3,6 εκατομμύρια πολίτες θα ξεπερνούν το 60ό έτος της ηλικίας τους.

Το οξύτερο όμως αίτιο του δημογραφικού προβλήματος είναι η υπογεννητικότητα των νέων. Η χώρα μας έχει το χαμηλότερο δείκτη γονιμότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πολύ κάτω από τα όρια της αντικατάστασης των γενεών. Οι σύγχρονες συνθήκες ζωής, η ενίσχυση της γυναικείας παρουσίας στον επαγγελματικό στίβο, η έλλειψη χρόνου, οι οικονομικές δυσκολίες, το γεγονός ότι εργάζονται και οι δυο γονείς - συχνά με εξαντλητικά ωράρια - όλα αυτά προτρέπουν τα νέα ζευγάρια από τη δημιουργία οικογένειας, με αποτέλεσμα τον περιορισμό των γεννήσεων.

Εδώ πρέπει να δούμε κατ' αρχάς τι κίνητρα δίνει η πολιτεία στις γυναίκες ως μητέρες, τι κίνητρα δίνει στην οικογένεια, ώστε πραγματικά να μην αποτελεί κώλυμα, να μην αποτελεί ασυμβίβαστο το να είναι μια γυναίκα μητέρα και παράλληλα να είναι εργαζόμενη. Αυτό για να γίνει απαιτεί ομπρέλα από την πολιτεία. Απαιτεί πρόνοια και κοινωνική στήριξη.

Γενικά αυτή η κατάσταση, όπως παρουσιάζεται σήμερα, πρέπει να ενεργοποιηθεί άμεσα τα ανταντακλαστικά της ελληνικής κοινωνίας, γιατί όπως επισημαίνει ο διασημότερος Γάλλος δημογράφος, Αλφρέ Σοβί, «**το δημογραφικό πρόβλημα εκδικείται θάνασσα εκείνους που το αγνοούν**».

Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες

Καρπούζη

Καρπούζη Αριστεά & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 & Ελλησπόντου Ίλιον
Τηλ: 210 2619003 • Fax: 210 2619696 • e-mail: karpouzi@otenet.gr

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΗΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
Εντοιχιζόμενες Ηλ. Συσκευές
Απορροφητήρες Νεροχύτες
Μπαταρίες Μπάνιου & Κουζίνας
Γερμανική Τεχνολογία

TeKa

ΚΥΒΕΡΝΗΤΕΣ

Πόρτες-Ντουλάπες
Έπιπλα Κουζίνας
ΜΕΛΕΤΗ ΧΩΡΟΥ - ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ
ΜΕΣΩ Η/Υ
Χρήστος Βλάχος
Βιομηχανική Περιοχή Τρίπολης
221 00 • Τρίπολη
Τηλ/Fax: (2710-233185)